

BLANKKI

4:2007

BLANKKI TUTKII:
TISSIT NÄHTY! s. 14

BLANKIN TOIMITTAJA:
"HARKITSIN PAKOA RUOTSIIN!" s. 18

BLANKKI PALJASTAA:
**"EXCUMESTARIAKIN ON
MANIPULOITU!"** s. 17

"ILMASSA HUOKUI PEITTELEMÄTÖN, SUORASTAAN KAAKA INTOHIMO JA RAKKAUS..."

syys-

BLANKKI

4:2007

Tämän lehden sivuilla esitellään myös
Blankon hallitus:

- 4 puheenjohtaja Marja
- 6 varapuheenjohtaja Simo
- 8 sihteeri Anne
- 11 rahastonhoitaja Saana
- 16 ulkoministeri Jaakko
- 19 suunnittelija Mikko
- kopo-vastaava Juho
- 21 jäsenvastaava Heidi
- fukshivastaava Tommi
- 23 tiedottaja Juhani

- 3 päätoimittajalta
- 4 puheenjohtajalta
- 5 maailman ehkä eniten kiva asia
- 6 schrödingerin blankki
- 7 junalla euroopassa
- 8 maailman massiivisin jatkotarina
- 9 fuksisuunnistus'07
- 10 sarjakuva...
- 12 M&MMM
- 14 blankki tutkii: räkäläkierros
- 16 OYY:n edustajistovaalit'07
- 17
- 18 viisauden poisto
- 19 IFFR'07:ssa nähtyä — leffa-arvio
- 20 Eroksen lemmenvinkit
- 21 kurssikirja-arviot
- 22 musicka addicta
- 24 musicka addicta festareilla

Seuraava Blankki

ilmestyy 10.11.2007

Jos haluat juttusi lehteen, lähetä
se viimeistään 22.10.2007

Julkaisija: Blanko ry.
<http://www.blanko.fi>
Paino: Oulun yliopistopaino
Painos: 250 kpl
E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi
<http://blankki.blanko.fi/>
nettijatkot <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot>

Nimetöntä työtä lehden parissa ovat tehneet: Anna Keskitalo (taitto), Anna Nikkilä (kielipoliisi). On varmaankin joku, jota en muistanut mainita. Lisäksi ei voi muistaa mitä kaikkea mainitut ovat tehneet, mutta kiitoksia avusta vaikka virallista kiitosta en muistanutkaan antaa.

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.

Uusi syksy toi jälleen kerran uudet fuksit. Ensimmäinen asia mikä fukseja katsellessa tuli mieleen oli se, että ne on aivan mielettömän suloisia ja pikkuisia. Niitä tekisi mieli halata, pajiata ja rutistaa, pörröttää pikkuisen hiuksia ja rapsuttaa leuan alta kunnes fuksipalleron huulet kaartuisivat kauniiseen hymyyn ja hän ei voisi olla kikattamatta sillä söpöllä tavalla, millä mikä tahansa ihanan lutuinen olento kikattaa.

Fuksit tuovat mieleen pikkulapset: ihanan lutuisia otuksia kaikki, sukupuolesta riippumatta. Molempien silmissä on myös havaittavissa hivenen hukassa olon sameutta, tosin fukseilta silmien sameus katoaa huomattavasti nopeammin. Molemmat ryhmät etsivät myös leikkikavereita. Lapset löytävät kavereita hiekkalaatikolta, kerhosta tai tarhasta. Yliopistopiskelijat harvemmin enää hiekkalaatikolla pyöriivät ja sieltä leikkikavereiden hommaaminen on kiellettyä Suomessa (tai ainakin lääkarileikit kannattaa jättää väliin).

Yliopistolaiselle parempia paikkoja leikkikavereiden etsimiseen ovat Blanko, Blankki, Kombostikobla, mkhftry... Vaikka kyseiset järjestöt/alajaostot eroavat toisistaan, on niissä kuitenkin yksi yhteinen piirre: jäsenet ovat jäseniä sen takia että se on niin pirun mukavaa. Ulkopuolisen silmissä saattaa vaikuttaa, että Blankon aktiiviksi alkaminen on työtä josta ei saa palkkaa ja kiitostakin saa vain harvoin, mutta eihän se kyllä niin ole. Aktiivina oleminen on muutakin: se on hauskan pitämistä kavereiden kanssa. Toki aktiivina olemiseen liittyy myös hommien teko, mutta se on pieni hinta kaikesta siitä kivasta. Mukaan pääsee helposti kyselemällä joltain proltta, hallituslaiselta, aktiivilta tai tulemalla kähmintäsaunaan.

Joukossa on voimaa ja vähin mitä voit tehdä lisätäksesi Blankon valtaa on käydä äänestämässä OYY:n edarivaaleissa. Äänestämisestä koituu huomattavan vähän vaivaa, mutta se hyödyttää suuresti. Kukapa OYY:ssä meidän puolta pitäisi ellemme me itse. Kerrohan kaverillesikin että Blanko tulee ottamaan suurimman vallan OYY:ssä seuraavaksi kahdeksi vuodeksi, mutta se ei onnistu ilman teitä! Antakaa äänenne, otetaan valta yhdessä ja tehkäämme yliopistosta parempi paikka!

*Lämmin äidin syli
turva lapsen pienen
vaihtui kylmään maailmaan*

*Siellä tuuli tuivertaa
pakkanen pientä paleltaa
murheet mielen musertaa*

*Ilman syliä
tuttuja, turvaa
vaikea on vaeltaa*

*Blanko pienen pelastaa
tarjoaa turvaa tutulle
kavereita kaikille*

*Liity sinne sinäkin
veikeästi verkostoidu
aktivoitu aktiiviksi*

Ville Kiviniemi
Herra Päätoimittaja

“Tämä on puheenjohtaja, lisää löylyä...”

Tällä kertaa laitoin oikeasti jo pari kuukautta sitten kalenteriin maininnan siitä, että Blankin juttujen deadline on silloin ja silloin. Mutta miksi en taaskaan sitten ajoissa tätä kirjoittanut? Syitähän löytyy, töitä, opintoja, vapaa-aikaa... Ja samat syyt toimii jopa niihin opintoihin, kun ei niitä mukamas koskaan kerkeä. Onneksi ne deadlinet tosiaan on olemassa. Noinkohan sitä tulisi koskaan mitään tehtyä ilman niitä? Jos jollakin on hyviä vinkkejä moisiin, otan ne mielelläni vastaan.

Syksy on vasta alussa, mutta kaikenlaistahan sitä tähän mennessäkin on jo ehtinyt tapahtua. Fuksisauna oli heti alkuunsa. Saivatpahan ne aloittavatkin maistaa millaista se opiskelijaelämän toinen puoli on :) Mukavasti vajaat 100 uutta opiskelijaa saunalle tulikin, vanhojakin ihan tarpeeksi. Fuksisuunnistukseenkin mahtoi osallistua ihan mukavasti porukkaa. Oli varsin kiva nähdä, että oli jaksettu panostaa asuihin ja muuhun vastaavaan, oikein “vanhankin” sydäntä lämmitti. Blankon joukkueetkin lienee pärjänneet ihan hyvin, ainakin se moraalinen voitto tuli taas kerran. Ensi vuonna valmennatte sitten vielä parempaan ne uudet opiskelijat... Niin, ja se Vulcanaliakin oli jossain vaiheessa. Siitäpä ei sitten sen enempää. Allekirjoittanut kun vietti kyseisen illan ihan kiltisti kotosalla.

Juhlinnan ohessa on tietenkin pitänyt muistaa opiskellakin. Ainakin mie olen muistanut. Omalta laitokselta ei juurikaan tähän alkuun löydy enää kursseja, joita suorittaa, joten katse on siirtynyt toiseen päähän taloa, taideaineiden puolelle. Muistakaa uudetkin ajoissa miettiä jo sivuaineitakin. Ei tarte tehdä niin kuin minä ja jättää ne sinne viimeisiin vuosiin. Opintoihin ja opetuksen kehittämiseen liittyen toivottavasti pääsemme järjestämään palauteiltapäivän yhdessä laitoksen kanssa. Sitä silmällä pitäen pistäkäähän kaikki hyvät ja huonotkin asiat muistiin.

Tämän lehden tullessa painosta on jo Blankon edari-infoilta pidetty. Illassa on tarkoituksena esitellä ylioppilaskuntaa ja edareiden toimintaa. Toivottavasti iltaan on tulossa paljon kiinnostuneita opiskelijoita. Syksyllä on siis tulossa edarivaalit ja toivonkin, että kaikki muistaisivat käydä vaikuttamassa. Aiempiä vuosina äänestysprosentti on ollut turhan alhainen meillä, joten eikös se olisi aika tehdä historiaa. Ainoastaan äänestämällä voidaan saada edustajistoon porukkaa meiltäkin.

Marja ja pieni suloinen karvaturri toivottavat kaikille hyvää syksyä tutuin loppusanoin “Hymyile... ja muista käydä äänestämässä!”

Marja “Darea” Hamari, puheenjohtaja

Marja vastailee kysymyksiin ja kuuntelee taustalla Big Brotheria. Muutoin hän, opintojen ohella, tekee töitä ja kasvattaa pientä koiraansa. Puheenjohtajan homman ansiosta Marja on melkein oppinut oikeinkirjoituksen ja tullut tutuksi käsitteen “Demokraattinen päätös” kanssa. Viimeksi Marja nautti elämästään kun hän illalla löysi jääkaapistaan täyden suklaalevyn. Jos hän olisi peli, olisi hän palapeli.

Marja numeroina:

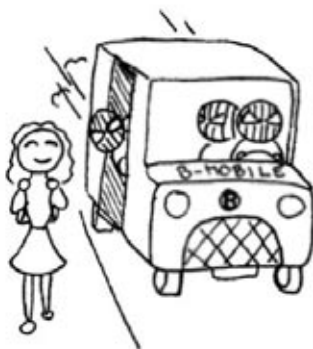
65% hyvä ihminen, 30% amis, 39% elitisti ja hän kuolee 18.7.2057

MAAILMAN EHKÄ ENITEN KIVA ASIA

Blankkilaisethan ovat tunnettuja siitä että he osaavat pitää hauskaa. Niinpä oli ihan luonnollista alkaa miettimään mikä mahtaisi olla ehkä maailman eniten kiva asia. Aina kun olemme jutun tehneet, meillä on ollut kivaa. joten ensimmäisenä aloimme etsimään kivuutta jutuista joita olemme Blankkiin tehneet. Tänä vuonna olemme (tai joku meistä on) testanneet porukalla wii:n party-pelejä, testanneet vetääkö pinkkikauluspaita tyttöjä puoleensa baarissa, edustaneet kombostikoblaa lukuisissa tapahtumissa, käyneet muumiristeilyllä, haalarikastajaisissa, testanneet erilaisia laskuvälineitä 30 asteen pakkasessa, syöneet hyvin makujen maailman resepteillä, osallistuneet polizeisitseille, laskiaiseen, viettäneet aikaa wesipussissa, nukkuneet todella hyvin sängyssä joka on optimoitu tyttöunia varten, testanneet kivoimmat juomapelit, käyneet puolassa, osallistuneet wappuun, vappusuunnistukseen ja tehneet kuukauden reilausreissun.

Tuosta listasta tuli jo sen verran pitkä ettemme edes jaksaneet vaivautua tutkimaan edellisen vuoden Blankkeja ja päätimme yksimielisesti että maailman ehkä eniten kiva asia on Blankin juttujen tekeminen. Tai jos tarkkoja ollaan niin meidän kokemuksiemme mukaan Blankkiin sekaantuminen on parasta mitä ilman housuja voi tehdä (ihan vain sen takia koska keskustan vesilätäköissä ei voi hyppiä (ainakaan kovin kauaa) ilman housuja).

Lukijana sinä olet epäilemättä siinä uskossa että lehden jutut on tehty sinua varten, mutta siinä sinä erehdyt. Lehden juttuja tehdään vain ja ainoastaan siksi että juttujen tekeminen on hauskaa. Tämä iloisuus välittyy mukavalla tavalla itse juttuihinki, niinpä voimme tarjota lukijoillemme loistavaa viihdettä, joka taas johtaa siihen että Blanko maksaa jatkossakin Blankin painokustannukset. Kannattaa siis nykiä päätoimittajaa tai jotain blankkilaista hihasta ja kysellä miten toimintaan pääsisi mukaan (tai liity kanavalle #blanko.blankki tai lähesty toimitusta sähköpostilla). Äläkä turhaan pelkää juttujen tekoa, vaikka tekijästä juttu tuntuisikin huonolta ei se sitä yleensä ole ja joka tapauksessa muutaman jutun tehtyäsi on taiteellinen lahjakkuutesi varmasti kehittynyt ja pystyt tekemään omasta mielestäsi paljon tasokkaampia juttuja. Eikä Blankkiin sekaantuminen ole pelkkää kirjoittamista. Tarvitsemme myös henkilöitä joilla riittää mielikuvitusta keksiä mistä voisimme seuraavaan lehteen kirjoittaa ja sen lisäksi Blankki testaa juttuihin tarvitaan usein monia testajia.

BLANKKITIIMI,
tule mukaan joukkoon!
tai muuten...!!

Schrödingerin Blankki

Jussi Lehtonen

Koska jälkiviisaus lieene vahingonilon jälkeen se paras ilo, Blankki haluaa viedä tästä kansanperinteestä revittävän riemun uudelle tasolle: nimittäin varustautumalla siihen etukäteen. Ja koska mikään totuus ei ole yksipuolinen, tarjoamme tässä kolumnissa myös lukijoillemmekin mahdollisuuden päästä pätemään ja osoittamaan kauaskatseisuuttaan.

Lukuvuosi on vasta alussa, ja TOLlin suhtutut kuviot ovat joutuneet muutosten ja uudelleenjärjestelyiden kohteeksi - uudet opiskelijat nyt ovat muutenkin alussa aina pihalla. Joku arempi taho (poliitikoista nyt puhumattakaan) kieltäytyisi tässä vaiheessa kommentoimasta uusia suuntauksia ja elämäntilanteita, vedoten yön yli nukkuamiseen, suhdannebarometrien kehittymi-

seen ja muihin vanhan ajan kotkotuksiin. Vaan Blankkipa tempaisee esittelemällä äärimmäisen luotettavan ennusteen lukuvuoden kulusta vapaamuotoisen arviointilomakkeen muodossa.

Vuoden tapahtumiin viittaavat kehut ja/tai moitteet voidaan tarkentaa halutessa esimerkiksi opiskeluun liittyviin byrokraattisiin yksityiskohtiin - mikäli metamorfoosi Kafkaksi ei ota alkaakseen, on syytä nauttia useampi annostus punakynäkorjauksia ja peruutusvaihteella kulkevaa koprofagiaa muistuttavaa virkakieltä. Lukijoiden toinen ääripää saattaa pohtia muun muassa tuoreille kämppäkavereille yön pikkutunteina mädästä fenkolista, koiranoksennuksesta, happamasta kermasta ja virtsasta koostetuilla biologisilla aseilla suoritettujen kep-

posten onnistumisprosentteja. Arvointinsa voi siis kohdistaa hyvinkin laajaan kypsiin ja henkevien aihepiirien kirjoon.

Ja sitten se itse herkkä. Arvioinnin tekijä täyttää alla olevan ennusteelle varatun tilan yksityiskohtaisin arviointitiedoin. Muistellessa (sitten joskus keväämmällä, kannissä) mennyttä vuotta, tarkoin päivätyt muistiinpanotiedot tulee esitellä ja lukea vaadittua (a/i)rvokkuutta noudattaen, käyttäen tunnekuohusta värisevää äänensävyä, joka korostaa jälkiviisaissa faktoissa kaikkuvan historian painon. Tämä on kuuma kamaa, varo halpoja kopioita! Leikkaa katkoviivaa pitkin, ja simsalabim! Omistat nyt aidon ja alkuperäisen Blankki-takuulla varustetun aikakapselin! Sinä osaat!

Tämä jälkiviisausraportti on ihan vissin varmasti täytetty päivämääränä __.__.200__.

Vakuutan, että antamani tiedot pyrkivät olemaan viimeisen päälle jälkiviisaita, enkä ole täyttänyt niitä esimerkiksi vasta 5 minuuttia sitten. (Sormien ristiminen mitätöi tämän vakuutuksen, kunhan se tehdään kanssaihmisiltä salassa.)

Allekirjoitus

Nimenselvennös

Simo "simbah" Arvola, varapuheenjohtaja

Vaatimattomuuttaan Simo ei myönnä vielä saavuttaneensa mitään mistä voisi ylpeillä. Syksyn jälkeen nähdään onko mitään millä ylpistellä. Back to school-bileiden kokonaisuuksia hän muistelee lämmöllä. Parasta vpj:n hommissa on reilun stressaamisen jälkeen onnistuneet bileet. Jos hän olisi peli, hän olisi joku järjettömän mielikuvitukseton räiskintä.

Simo numeroina:

70% hyvä ihminen, 17% amis, 57% elitisti ja hän kuolee 24.12.2060

JUNALLA EUROOPASSA

InterRail, reilaaminen, reppureissaaminen – niinpä niin rakkaalla lapsella on monta nimeä ja joskus lapset ovat oikeita enkeleitä kun taas toisena hetkenä ne paskovat allensa. Reilaaminenkaan ei aina ole yhtä juhlaa ja mitä huonommin reissuun valmistautuu sen varmemmin kusee omaan pakkiinsa. Reilaamiseen ei voi antaa yhtä universaalia vinkkiä, minkä avulla reissusta tulee varmasti aivan loistava, mutta on olemassa muutamia asioita, jotka ainakin kannattaa huomioida ennen junaan hyppäämistä.

Monelle matkaan aikovalle varmaan ensimmäisenä tulee mieleen kysymys 'mitä otan mukaan matkalle?'. Varusteiden suhteen ei minun mielestäni kannata hirveästi hikoilla, aika vähällä siellä pärjää ja kannattaakin pärjätä, koska jokaisen kilon joudut itse siellä raahaamaan. Parempi ottaa mukaan vain välttämättömimmät tavarat ja vaatteet. Kun repusta löytyy passi, henkkarit, kamera, reilikortti, petivaatteet tai makuupussi, hieman vaatteita, hygieniavälineet, kännykkä ja visa (electron) niin niillä jo pärjää. Tärkeimpiäkin asioita kuin repun sisältö todellakin on olemassa.

Mainittakoon vaikkapa mahdolliset matkakumppanit (kenen kanssa reissuun?), päämäärän päättäminen (missä aiot(te) käydä?) ja eritoten mitä aiot(te) missäkin tehdä ja kuinka kauan? Reilikortin voi ostaa tietyille vyöhykkeelle tai sen saa vaikka räätälöityä kattamaan juuri itse kunkin haluamat maat. Kortteja on luonnollisesti myös eri pituisille ajanjaksoille, joten valinnanvaraa erilaisten reissujen puitteisiin kyllä löytyy.

Aina kun reissuun lähtee enemmän kuin yksi ihminen on mahdollista että erimielisyyksiä syntyy, varsinkin jos reissu on pitkäkestoinen ja ihmisiä on porukassa paljon. Tämän takia on hyvä suunnitella reittiä ennalta ja keskustella myös siitä että missä kukin haluaisi käydä ja

mitä tehdä missäkin kohteessa. Jos reissussa vaikka olisi kaksi ihmistä ja toinen haluaisi kynnyttää läpi kaikenmaailman kirkot ja museot ja toinen haluaisi juhlia joka ilta niin paljon ettei aamulla rapalan uistimetkaan pysyisi sisällä, ei reissusta välttämättä tulisi niin hohdokasta kuin aluksi kuviteltiin ja pahimmillaan erilaiset näkemykset reissun sisällöstä voivat johtaa turhiin riitoihin.

Yleinen näky reilatesa — loputtomasti rautatietä edessä ja samannäköistä tavan takana.

Isommalla porukalla on tietty mahdollisuus vaikka hajaantua useisiin eri paikkoihin tekemään mitä huvittaa ja ei siltikään joudu olemaan yksin, mutta isossa porukassa on myös huonotkin puolensa. Mitä enemmän reissussa on ihmisiä sen helpommin erimielisyyksiä tulee reittivalinnoista, aikataulusta, hostelleista jne jne. Ja varsinkaan vilkkaimpaan reili aikaan (kesä-heinä- ja elokuu) ei hostelleista aina välttämättä löydy useita vapaita paikkoja ja junatkin voivat olla tuskaisen täynnä. Toki reissuun voi lähteä yksinkin tai/ja tehdä siellä asioita yksin, mutta ainakin allekirjoittaneen mielestä asioiden tekeminen porukassa on mukavampaa ja vieraissa olosuhteissa oleminen yksin voi muutenkin olla hieman pelottavaa.

Ennen reissua siis kannattaa miettiä reittiä ennalta, ottaa selvää kaupunkien hostellitarjonnasta,

juna-aikatauluista ja hankkia karttoja jos se on mahdollista ja miettiä myös sitä mitä missäkin kohteessa kukin haluaa tehdä. Näin matkaan ei tule lähdettyä aivan ummikkona ja asioiden pohtiminen ja niistä sopiminen matkan aikana voi olla joskus väsyttävää puuhaa.

Yksi asia, mikä myös kannattaa ottaa huomioon reissua suunnitellessa on tietenkin reissun budjetti. Alle kuukaudenkin mittaisella reissulla saattaa helposti sumentua kuva siitä että kuinka paljon rahaa menee ja millä tahdilla sitä saisi mennä. Suosittelenkin siis ennen reissua jo hieman laskeskelemaan esimerkiksi että kuinka paljon päivässä saa enintään tuhlaata että rahat silti riittävät loppuun asti. Rahojen loppuminen kesken reissun voi olla melko ikävä yllätys nälkäiselle matkajalle ja myös ikävä yllätys matkajien äidille "tuhlaajapojan" (joojoo voi olla tyttökin ja voi pyytää myös isiltä) vinkuessa puhelimesta rahoitusta.

Reilille lähdettäessä siis kannattaa muistaa että se ei aina ole 100% varmuudella jokapäiväistä ruusuilla tanssahtelua. Pienellä suunnittelulla ja tiettyjen tilanteiden ennakoimisella hyvään tulokseen tosin pääsee helposti. Ainiin ja allekirjoittanut ei ota mitään vastuuta jos joku sattuisi olemaan niin ajattelemaan, että lähtisi pelkästään näillä eväillä reilaamaan. Jos näin jostain syystä kuitenkin kävisi ja reissu menisi niin sanotusta reisille, syyttää voi blankin päätoimittajaa; ikikaunista ja suhteellisen lihaksikasta diktaattori mrcap:ä, koska antoi julkaista tämän tekstin..kiitos. Joten eikun rahaa säästämään ja porukkaa kasaamaan. Kesällä sitten reppua selkään ja bon voyage!

ANTTI MEHTOMAA

Joitain linkkejä reilauksesta kiinnostuneille:

www.vr.fi www.hostelz.com
www.pallontallaajat.net www.srmnet.org
www.interrailnet.com

Maaailman massiivisin jatkotarina

Juttusarjassa Blankin kirjoittajat jatkavat vuorotellen jatkotarinaa siitä mihin edellinen kirjoittaja on jäänyt. Lisämausteeksi jokainen kirjoittaja antaa seuraavaksi vuorossa olevalle kolme asiaa, jotka pitää mahdollistaa seuraavaan osaan. Ensimmäisessä osassa nuo kolme asiaa on valinnut herra päätoimittaja ja nämä asiat ovat: näköradio, syntinen irstailija ja hytityksen ininä. Kun tarina viimein monien mutkien kautta saavuttaa finaalin, on käsissämme todellinen suomalaisen kaunokirjallisuuden helmi, joka sisältää kaiken paatoksellisesta draamasta kevyeen komediaan. Älä siis epäröi ottaa joka osaa talteen, sillä teoksen arvo voi nousta arvoon arvaamattomaan. Teoksen ei ole tarkoitus olla yksiselitteisesti jotain, vaan sen syvin olemus on juuri olla mitä tahansa. Siirtykäämme siis nyt kohti synkkää Englannin maaseutua ja keskelle ankarinta syysmyrskyä...

Herra Rassapotamuksen maanmainiot pallosalamat – Osa 1

Kiivaat askeleet kolisivat pitkin Great Moussaka Mansionin länsisiiven seiniä. Nuo seinät olivat kuulleet ja nähneet paljon vuosien varrella, mutta koskaan ne eivät olleet kuulleet vastaavaa kiihtymystä ja tunteen paloa. Mikä oli saanut Lordi George Moussaka III:n moisen kiihkon valtaan? Tuuli piiskasi yön pimeydessä vellovaa kartanoa vaatien siltä enempää kuin yksikään syysmyrsky tähän mennessä.

Suuressa salissa oli hiirenhiljaista. Vain yksinäisen hytityksen ininä katkoi hiljaista ilmaa. Kunnes yhtäkkiä ovet pamahtivat auki suurella voimalla. ”Nyt minulle riittää!” huusi kiihtynyt Moussaka henkitorissaan ”Sen perhannan syöpäläisen on maksettava tästä ja kalliisti!” Tuo tyrmistynyt ja silmin nähden vihainen arvokas vanha herra oli selvästi kokenut jotain todella maailmaa ravisuttavaa, sillä meluun heränneen palvelusväen silmien alla hän syöksähti ulos sateeseen ja tuuleen. Vähän matkan päässä sijaitsevassa Rassapotamuksen kartanossa oli tunnelma täysin erilainen. Leppoinen ja itseksensä rattoisasti myhäilevä Rudi Rassapotamus istuskeli sikarisalongissaan maistellen lempiviskiään takka-

tulen loimussa. Tunnelma oli hartaan odottava. Ihan niin kuin Rudi olisi aavistanut, että jotain olisi pian tapahtumassa ja eikä siitä tapahtumasta tulisi välttämättä kaunista.

Jo vuosikausien ajan oli Rassapotamuksen ja Moussakan kartanoiden välillä ollut jatkuvia ongelmia. Ne johtuivat suurimmaksi osaksi Rudi Rassapotamuksen taipumuksesta sortua pieniin harmittomiin aatelistöjänyihin. Sellaisiin, joista kukaan huumorintajuinen ihminen ei liiemmin närästyisi. Harmi vain ettei hänen naapurinsa Moussaka jakanut hänen veikeää huumorintajuaan. George Moussaka III oli tunnettu enemmän kuivana ja katkera vanhana miehenä, jolle ainoa huvi oli katsoa ruohon kasvamista pihalla. Sanomattakin selvää, ettei Moussakan talviin sisältynyt juurikaan tapahtumia. Mutta oliko tämä kuitenkaan täysi totuus? Peittelikö vanha herra Moussaka kartanossaan jotain, jota ei kukaan ulkopuolinen voisi tietää? Tätä oli Rudi Rassapotamus miettinyt jo pitkään ja olisiko hän kenties viimein saamassa selville jotain mullistavaa tuosta tyytymättömyyden perikuvasta?

Pian salongin ovi narahti auki hiljaa ja sisään asteli arvokkaan oloinen Rudin pitkäaikainen palvelija Simon. ”Arvon herra, teitä on tullut tapaamaan.” oven revähtäessä auki voimalla oli Simonin pakko lopettaa lauseensa lyhyeen. ”RASSAPOTAMUS!” kajahti Moussakan suusta kuin megafonista. ”Moussaka! Mitä vanha syntinen irstailija?” Vastasi Rudi naureskellen. ”Tiedät tasan tarkkaan miksi olen täällä! Tiedät, että kello on kymmenen ja...” Huudahti George yhtäkkiä kuitenkin pysähtyen. ”Tiedän mitä? Tuleeko siitä sinun vanhasta näköradiostasi muka jotain? Vai onko siinä joku vika?” Tämän sanottuaan huomasi Rudi puhuneensa itsensä pussiin. Hän oli luonnollisesti sabotoinut naapurinsa antennia saadakseen selville mikä saa miehen räjähtämään ja nyt se oli selvinnyt...

ATTE AUNOLA

Seuraavan osan kirjoittajan tulee sijoittaa seuraavat asiat tekstiinsä: *sienet, banjosoolo ja liian iso sombrero.*

Anne ”Anneve” Vehkomäki, sihteeri

Opiskelee vaihtelevalla innolla, käy töissä ja vapaa-ajalla hevosia taputtelemassa. Eniten ylpeyttä sihteerin hommassa aiheuttaa se, ettei pää ole (vielä) totaalaisesti räjähtänyt :). Homman parhaimpiin puoliin kuuluu pakollinen ihmisten ilmoille siirtyminen, valitettavasti koneesta ei pääse samalla eroon. Rentouttavinta Annen elämässä on viime aikoina ollut puolukanpoimintareissu äidin ja koiran kanssa. Metsässä ja suolla rämpiessä hermo lepäsi. Sienistä Anne kuitenkin pysyi kaukana. Jos hän olisi peli, hän olisi Kimble, sillä siinä voittaa se joka painaa parhaiten.

Anne numeroina:

70% hyvä ihminen, 22% amis, 52% elitisti ja hän kuolee 2.3.2058

NYT KATSOTAAN MISTÄ MEIDÄT ON TEHTY!

— Fuksisuunnistus 2007 —

Tästä oltiin puhuttu jo pitkään. Paljon olin kuullut siitä, kuinka fuksisuunnistus olisi mahdollisesti jo sinänsä vuoden hienoin juttu, mahtavia jatkoja unohtamatta. Tuona kohtalokkaana aamuna tuuli luultavasti jotain miljoona m/s ja ilma oli muutenkin houkutteleva. Olin kuitenkin aivan täpöissäni, enkä antanut järkyttävän syysflunssankaan pilata tulevaa riemua.

Reipas tyttö kun olen, kävin ennen siirtymistäni kiltahuoneelle kuuntelemaan JO:n luennon ja änkittämässä ruotsintunnilla. Kiltiksellä

sitten koetettiin enemmän tai vähemmän epätoivoisesti virittää tunnelmaa, tietysti kuningas alkoholin huomattavalla avustuksella. Sopivaan mielentilaan pääseminen ei loppujen lopuksi ollut ollenkaan nihkeää joukkueovereiden ollessa suurin piirtein yhtä tohkeissaan tulevasta koitoksesta kuin minä. Mieleen kieltämättä hiipi innostuksen ja odotuksen lisäksi myös pelko ja jännitys; kuinka pahasti tässä hommassa nyt itsensä oikein joutuu nolaamaan?

Muutaman oluen ja terävän jälkeen siirryimme rohkeasti säädyttömässä asuissamme ilmoittautumaan skabaan. Olin kaivannut kaapin perältä leffateatterista saadun neonvihreän Borat-asun, josta muodostui yksimielisesti joukkueemme teema; joukkueen nimeksi tuli täten Borat & hoes. Minä olin ainoana naisena pukeutunut - rakkaan Boratimme lisäksi - mieheksi, muiden kekkuloidessa pissismäiset topit päällä. Myöhemmin asuvalintamme osoitautui nappiinnenneeksi saadessamme usealta rastilta lisäpisteitä pokasta. Kyllä ne jotkut spedit uhkasivat tosin antaa miinus- pukeutumisestamme, mutta yllättäen lahjonta toimi tässäkin kohtaa.

Rasteista saa erikoismaininnan minulta Nikolin rasti. Kajautimme ilmaan sellaisen laulun poikien tanssiessa, että olin itsekin vaikuttunut. Vahdeille tarjottujen mintukaakoiden ja hartiahieronnan jälkeen pisteitä jäi hanksaan tasan 28. Oikeasti pisteitä ei tietenkään voi saada yli kymmentä, mutta tulipahan hyvä mieli. Yhdellä hausimmista rasteista meidän piti suunnitella ja toteuttaa täydellinen murha. Loppujen lopuksi päädyttiin nus*imaan pumpatta-

vaa Barbaraa, murhan tapahtuessa erinäisin välinein aivan toisessa paikassa. Ja mitä muutakaan kuin 10 pistettä.

Useimmat rastit eivät olleet niin noloja kuin mitä olin odottanut. Itse olin tehnyt ennen leikkiin lähtöä periaatteellisen päätöksen

olla riisumatta suurinta osaa vaatteistani (nössö!). Kaikista rasteista oli tähän mennessä tullut 10 pistettä hommaan totaalisen heittäytymisen, hyperaktiivisen meiningin ja tietyksi lahjonnan avulla, kunnes... Saavuimme viime-

selle yliopistolla sijaitsevalle rastille, Atlaksen rastille. Ideana oli muodostaa omista vaatteistaan maailmankartta lattialle sen mukaan, missä ko. vaate on valmistettu.

Kun kukaan meistä ei hirveästi innostunut riisumaan, jäi sen seurauksena käteen laulu- ja tanssiesityksenkin jälkeen vain 8 pistettä. No, ei muuta kun nestetankkauksesta huolehtimaan ja uudella tarmolla kohti neljää viimeistä rastia. Minttuviinat ja -kaakaot olivat jotenkin ihmeellisesti päässeet loppumaan jo ennen nousua linja-autoon.

Vaikka kohtuullisen vauhdikkaasti etenimme rastilta toiselle, klo 22 rastien sulkemisaika läheni vaarallisen nopeasti. Viimeistä FOK:n rastia etsimme kaksi kertaa väärästä paikasta. Ensin, mikä minua edelleen suuresti ketuttaa, eksyimme valerastille. 10 turhaa pistettä saatiin kuitenkin aurinkorasvaa hieroen. Kamalan huijauksen paljastuttua lähdimme jok-

seenkin horjuvin askelin eteenpäin, juuri vastakkaiseen suuntaan oikeasta rastista. Tulipa siis pyörähdettyä vielä kerran väärässä paikassa. Finanssin porukka toivotti meille "oikein mukavat jatkot", ennen kuin vihdoin ja viimein löysimme FOK:n rastin. Itse rastista minulta ei löydy juuri mitään hyvää sanottavaa. Yritimme täysillä, kuten tähänkin asti, muttei edes loistavan Paula Koivuniemi -performanssin jälkeen irronnut kuin 7 pistettä. Järkyttävää simputusta koko rasti, jos minulta kysytään - vaikkei luonnollisestikaan kysytä.

Kaikki rastit oli täten onnellisesti suoritettu ja nestetasapainosta huolehdittu. Osallistumisen yhteydessä saimme ilmaislipun Onnelan jatkobileisiin. Sुरुkseni minun on tässä vaiheessa myönnettävä, etten noihin bileisiin tohtinut lähteä, vaan suunnistin suoraan Linnansaaresta kotiin. En kylläkään epäile, etteikö kostea ja hauska meininki olisi jatkunut toisessa osoitteessa aamuneljästä. Onneksi tulevaisuudessa tulee vielä paljon bileitä joihin osallistua.

Yhtään ei arvatenkaan kaduta, että lähdin touhuun mukaan. Pätäkääkään ei harmita, vaikka itseni tuolla reissulla hommasin entistä sairaammaksi. Fuksisuunnistus on yksi niistä jutuista, jotka koetaan vain kerran elämässä. Sen lisäksi, että tämä on arvokas muisto muiden joukossa, se toi entuudestaan toisilleen vieraita ihmisiä yhteen, mikä on tietysti eriarvoisen tärkeää. Jälleen kerran alkoholilla ei tietenkään ollut mitään tekemistä kaveeraamisen kanssa, me suomalaisethan olemme muutenkin niin sosiaalista ja puheliasta porukkaa (just). Vaik-

kei suunnistuksesta voittoa tullutkaan - vaikka sitä nimenomaan hakemaan lähdettiin - päivä oli täynnä hauskanpitoa, hyviä juttuja ja mukavia ihmisiä, eli kaikin tavoin ikimuistoinen. Kiitän ja murisen.

SATU ALANKO

Näin syksyn alussa uutena ja miksei vanhanakin tollilaisena mieleen saattaa pälkähtää hassuja ajatuksia. Esimerkiksi, mitä muuta sitä voisi ajallaan tehdä kuin opiskella ja kallistaa (kahvi)kuppia. Noh, yksi vaihtoehto voisi olla vaikka Blankkitiimiin liittyminen!

Taas että miksikä? Mikäli et ole vielä varma haluatko liittyä moiseen kultilta kuulostavaan joukkoon, tässä pieni esittely siitä mitä hienoja asioita Blankki ja Blankkitiimi voivat Sinulle tarjota.

kuvat ja teksti: Hanna-Mari Saxman

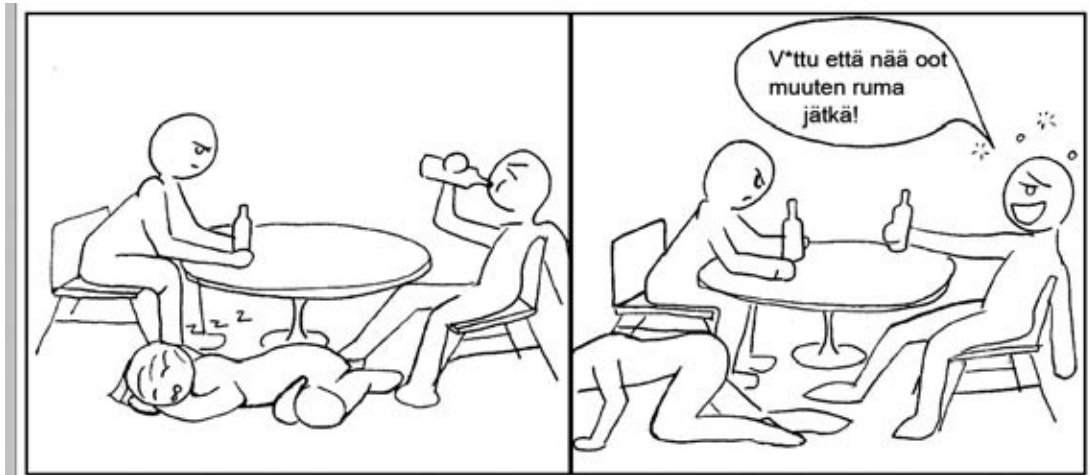
7. Innokas työympäristö

Tiimiläisten into on loputon ja omien epäilemättä loistavien ideoidesi lisäksi, tarjoamme myös mittavan määrän valmiita juttuehdotuksia, jotka vain odottavat taitavaa kirjoittajaa!

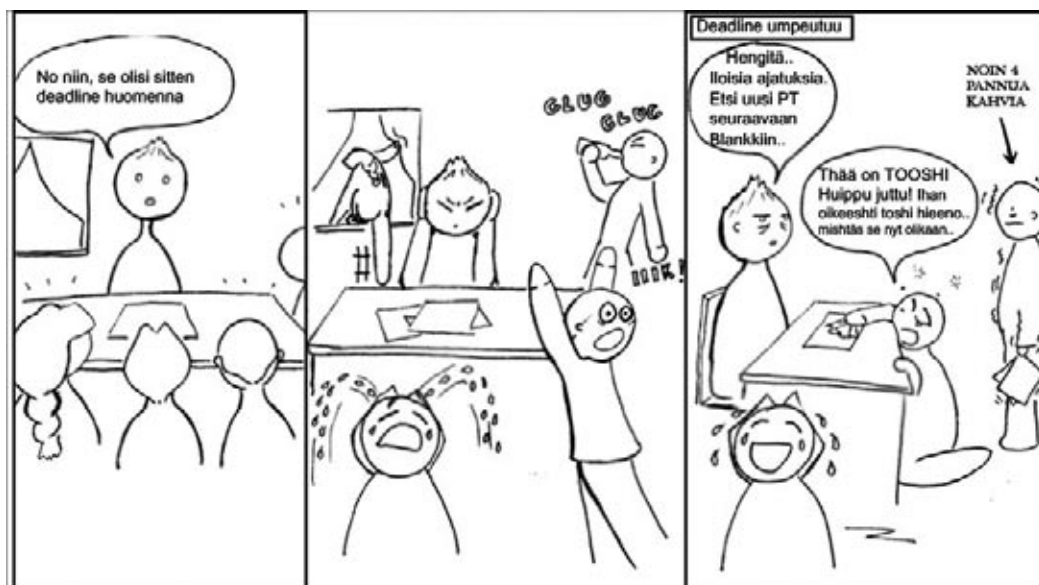
2. Innovatiiviset työskentelytavat

Pohjattoman innokkuutensa lisäksi Blankkitiimi on kuuluisa urauurtavista työskentelymetodeistaan. Blankkitiimin sisällä näitä kutsutaan tuttavallisesti miiteiksi, mutta tilaisuuksia voisi hyvin nimittää esimerkiksi brainstorming -sessioiksi. Näiden iltojen jälkeen muistiinpanovihkot pursuavat uusia, toinen toistaan hienompia ideoita.

3. Kanssa -blankkilaisten tukea

Kukaan meistä ei aina ole parhaassa mahdollisessa vedossa. Joskus ajatus vain ei luista ja tyhjälle sivulle ei synny sanan sanaa tekstiä ja muu kouluelämä meinaa vaatia veronsa. Tällöin vertaistuki on tärkeää. Blankkitiimissä voit aina luottaa siihen, että joku ymmärtää miltä sinusta tuntuu ja on valmis tukemaan sinua.

4. Järjestäytyneisyyttä ja hyvää organisointia

Kuri ja järjestys ovat Blankin betoniperustana. Jokainen lehti suunnitellaan, toimitetaan ja painetaan huolella tarkasti määrittäen työvaiheiden mukaan. Jokaisen lehden painosta ilmestyminen on kuin olisi lapsen synnyttänyt. Kysykää vaikka Herra PääToimittajalta.

Saana "semtexx" Tauriainen, rahastonhoitaja

Saana puhuu rumia ja hän ylpeä siitä että on onnistuneesti toteuttanut osansa kombostikoblan maailmanvalloituksesta soluttautumalla Blanko ry:n hallitukseen. Hän on myös ylpeä jokaisesta kulukorvauksesta, jonka on maksanut. On hienoa kun ihan itse osaa verkkopankkia käyttää! Parasta rahastonhoitajan hommassa on natsisikana oleminen. Kirjanpitolädiä leikkiminen on myös kivaa. Viimeksi hän nautti elämästään nukkuessaan, tosin muut taisivat nauttia silloin vielä enemmän kun Saana oli kerran hiljaa. Pelinä hän olisi Rayman Raving Rabbits, koska molemmat yhtä c8.

Saana numeroina:

74% hyvä ihminen, 39% amis, 64% elitisti ja hän kuolee 20.3.2069

Mutjakkeen ja Morrissey'n
Makujen Maailma

Koettuamme Uuden Maailman tanakat lihavartaat aloimme kaivata takaisin Äiti Euroopan tuttuun syleilyyn. Mutta vaikka kaipasimme lisävoimia suomme otettua niin suuren lastin vastaan, ei matkustus ollut vielääkään tyydyttänyt kaikkia himojamme. Pohtiessamme, mihin matkamme suuntaisimme, tuli mieliimme vanha legenda Rakkauden jumalattaren Afroditeen ilmaantumisesta maan päälle. Taru kertoo hänen ajautuneen simpukankuoressa Kyproksen rantaan. Myyttinen kertomus sai meidät pauloihinsa, ja päätimme lähteä Kyprokselle etsimään Rakkauden lähdeä. Lisäpontta matkalle antoi vanha kyproslainen uskomus siitä, että uimalla Petra tou Romioun - rannan, jolle Afrodite ajelehti - rantalohkareiden lomassa täydenkuun aikaan, löytää tulinen ja sokea rakkaus tiensä uijan sydämeen. Ajatus aiheutti syvimmissämme samanaikaisesti sekä intohimoisen että rauhoittavan tunteen. Voisiko muinaisen jumalattaren lumovoima kilvoitella kyproslaisen keittiön suurimpien mestariteosten ja Nikosian yltäkylläisinä notkuvien ruokapöytien vetovoimaa vastaan? Päätimme ottaa haasteen vastaan.

Saavuttuamme Nikosian lentokentälle otimme oitis taksin tutustaksemme pääkaupungin elämän sykkeeseen ja tuon historiallisen kaupungin hurmaavaan charmiin. Vaikka taksikuski soikin meille hieman oudoksuvan katseen nähdessään Mr. Putolonen lahjoittamat jalopuiset matka-arkut, oli hän silti hyvinkin innokas esittelemään tämän gastronomian pikkujättiläisen kauneimpia sijainteja. Aitona eteläeurooppalaisena hän oli silmänräpäyksessä ylin ystävämme ja vietimme mekin kiintoisan iltapäivän hänen taksinsa tukahduttavassa kuumuudessa.

Ei mennyt kauankaan, kun hienoviritetyt nenämme jo tunnistivat mitä jaloimman oliiviöljyn tuoksun. Aromin alkuperäksi paljastui kuljettajamme yläruumis, sillä hän käytti erään sukutilallisen puristamaa öljyä hoitaakseen paahdunutta hipiäänsä. Kiinnostuimme oitis tästä sukutilallisesta, koska nenämme eivät pettäneet - ilmassa huokui peittelemätön, suorastaan raaka intohimo, ja rakkaus.

Päätimme suunnata matkamme kohti (oletettavasti) kyseisen herras-

miehen kartanoa. Kuskimme Iannis selitti suvun tarinaa taksin kiitäessä Nikosian kaiteita katuja pitäen pilkkanaan niin tervettä järkeäkin, kuin myös kaikkea mitä kouluissa opetetaan fysiikasta. Pian saavuimmekin ylhäälle Nikosian kukkuloille ja kaarsimme sisään suuresta kiviportista. Olimme saapuneet perille antiikin mystisten lihapatojen äärelle.

Vastaamme käveli leppoisen pullea viiksiniekka, joka ensi töikseen kävi peruskyproslaiseen tyyliin halaamassa kuuluisat vieraansa. Tuo tuttua kajoa hohtava herasmies, Iyrki Puttopoulos, oli osannut jo odottaakin meitä. Perinteisessä hiiligrillissä olikin jo mukava hiillos odottamassa illan

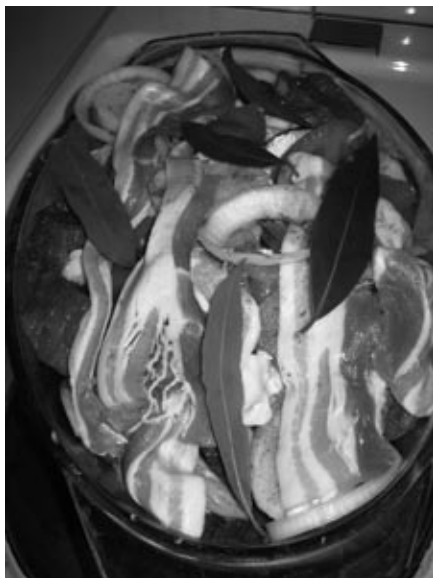
alkupaloja. Turhia mukisematta löi ystävämme Iyrki kouraamme lasilliset parasta valkoviiniään.

Valitettavasti kyproslaisen omat sadot jäävät vuosi vuodelta heikommiksi kii-vuuden takia ja tämän takia Iyrkinkin oli turvauduttava kreetalaisiin ja ranskalaisiin viineihin. "Kunhan eivät ole turkkilaisia!" kuului huudahdus remakan naurun saattelemana Puttopoulosen suusta. Asiaa turhaan miettimättä päätimme aloittaa menumme valmistuksen.

Ensitöiksemme meidän piti saada illan pääruoka muhimaan kreikkalaiseen kiviuuniin. Iltamme tulisi kruunaamaan massiivinen kyproslainen lihapata nimeltä Tavas. Tavas sisälsi miltei mittaamattoman määrän herkkuja. Nautaa, perunaa, kesäkurpitsaa, sipulia, valkosipulia, pekonia, tomaattia, perinteistä kyproslaista voita, ja sopiva määrä perinteisiä paikallisia mausteita.

Suurimpana yllätyksenä pakettiin lisättiin vielä runsaasti kanelia. Tuo mystinen ainesosa tulisi ratkaisemaan lopullisen kokonaisuuden

makujen saralla. Sijoitimme suuren padan muhimaan uunin syövereihin, ja aloimme välittömästi valmistamaan alkuruokaa.

Iyrkin karvaisten käsien avustamana ryhdyimme valmistamaan perinteistä Souvlakia. Tuo lihaisa herkku sisälsi hyvin maustettua porsasta, paprikaa, juustoisaa raastetta, tomaattia ja sipulia. Kuumalla hiiligrillillä tirisevä porsas herkisti meidän ja sai aikaan syviä huokauksia koko ryhmän parissa.

Hiiloksella lämmenneet pitaleivät saivat täytteensä ja tyytyväiset suut mutustivat apetta aivan kuin leuat eivät olisi koskaan syödä saaneet. Annokset, joista pieni kylä olisi syönyt viikon, humahtivat vatsamme nopeasti.

Tässä vaiheessa isäntämme Puttopoulos kääntyi kohti saaren turkkilaista osaa, sylkäisi ja kirosi suureen ääneen kreikaksi. Koska aikaa pääruuan valmistumiseen oli vielä tovi, päätti Iyrki raottaa taustoja tähän orastavaan vihaan turkkilaisia kohtaan.

Pienenä poikana oli Iyrki ollut töissä setänsä Giorgios Puttopouloksen kuuluisalla Ouzo- ja omenamehutehtaalla. Turkkilaisten saapuessa saarelle jäivät Giorgios-setän tehdas ja Iyrkin piilottamat ouzopullot rajan vääreille puolelle. Tästä hän on ollut katkera näihin päiviin saakka. Ja voiko miestä siitä syyttää?

Ennen pääruuan nauttimista oli laitettava vielä iltapala muhimaan samaiseen uuniin. Iltapalaksi valit-

simme perinteisen oreganovalkosipulikanan. Pitkästä nimestään huolimatta se on yksinkertainen pikkumutusteltava kaikkien mieleen.

Hyvin maustuneet kanat laitettiin astiaan valkosipulipetiin ja ne peiteltiin mehevillä siankylkisiivuilla. Kokonaisuus sijoitettiin nätisti samaan koloon missä juuri hetkeä aiemmin mehevä Tavas oli kerännyt voimia kypsymiseen.

Viimein oli koittanut pääruuan aika, ja pöytä oli katettu koreaksi. Oli useaa eri viintä, mausteita, leipiä ja kaiken lisäksi upeaa kyproslaista kansanmusiikkia. Zorbaksen soidessa oli aikaa ottaa muutama napakka tanssiskel ja sekös nosti isäntävään arvostuksen kohtaamme uusiin sfääreihin.

Olimme lopullisesti murtaneet muurit ja saavuttaneet paikkamme näiden lempeiden ihmisten sydämissä. Olimme mykistyneitä. Valtavien annosten ääressä mieli herkistyy ja suu valuu kuolaa. Murea liha, loistavat lisukkeet ja täydellisyyttä hipova kanelin käyttö sai raavaan miehen kyyneliin.

Olimme oppineet että makuja kannattaa risteyttää yhä entistäkin reilummalla kädellä, ja että tuloksena voi olla jotain mykistävää.

Zorbaksen soidessa löysäilimme vyötämme ja nautimme olostamme mukavissa tuoleissa. Tämä sai kuitenkin pikaisen stopin kuullessamme jälkiruuan tulleen pöytään. Yllätykseksemme olimme saaneet uuden vieraan koreaan pöytäamme, kyproksen presidentti Tassos Papadopoulos oli päättänyt tulla tapaamaan ystäväänsä Iyrkiä ja oli ottanut mukaansa ison kasan vaimonsa tekemiä legendaarisia Papadopoulos-suklaakeksejä. Nämä keksit oli kekseliäästi laitettu massiivisiin jäätelöannoksiin, joita koristivat niin taivaallinen suklaa, halva, kuin myös suussa sulava suklaakastike. Nämä ihmiset osasivat todellakin nauttia elämästä ja varsinkin ruuasta.

Istuessamme pihaterassilla sulattelemassa urakkaamme ruokapöydästä, toivat palvelijat vielä viimeisen osamme ateriakokoonaisuudesta: oreganovalkosipulikanat. Vain

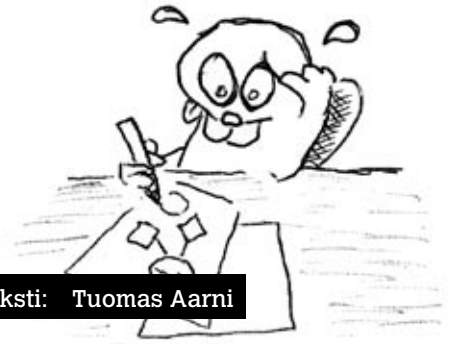
saimme nautittua nuo uskomattomat herkut ja voipunut huokaisu pääsi kuin yhdestä suusta hiljenevään Kyproksen iltaan.

Olimme antaneet kaikkemme.

Blankki tutkii

Osa V: "Räköläkierros"

Teksti: Tuomas Aarni

Tämä empirisen journalismin kulmakivemme on jälleen ollut ottamassa selvää elämän ihmeellisyyksistä. Koska edellinen tutkimuksemme eli juomapelitesti tehtiin Tallinnassa, ajattelimme tutkia tällä kertaa vähän kotoisimpia olosuhteita sekä kulttuuria.

Tutkimusryhmä: Tuomas "aarni" Aarni, Ville "mrcap" Kiviniemi, Jussi "Virasto" Lehtonen, Eros "Electric_Eros" de la Gomorra, vierailevana tähtenä Timo "Tice" Puikko

Lähiöbaarit, eli niinsanotut räkölät ovat suomalaisen kulttuurin kehto. Näissä paikoissa kuulee todella monenlaisia elämäntarinoita ja -kohtaloita, kuulee hienoja karaoketulkintoja, voi nauttia elävästä musiikista jne. keskioluen maistelun lomassa. Koska tutkimusryhmämme oli todella motivoitunut tutkimaan tätä suomalaisuuden ydintä, päätimme uhrata perjantai-illan, tarkemmin sanottuna perjantain 14. syyskuuta, ytimemme, tulevaisuutemme ja perusolemuksemme -ehkä kaiken- selvittämiseksi. Päätimme keskittää tämän tutkimuksen Oulujoen pohjoispuoleisiin räkölöihin ja juoda (vähintään) yhden tuopillisen per baari. Rajoituksen vuoksi, että koko kaupungin läpikäyminen yhden illan aikana olisi täysi mahdottomuus. Näin ollen siirryimme itse asiaan, pakkasimme auton täyteen ihmisiä ja aloimme hommiin.

klo 17:30 - 19:30

Pub Kuutio, Kaijonharju

Tutkimusmatkan aloituspisteenä oli pahamaineinen Pub Kuutio Kaijonharjun ostoskeskuksessa. Tunnelma oli levollinen, mutta pitkin alkuiltaa paikallinen apinalauma alkoi ilmestymään toiseen olohuoneeseensa. Kaksituntisen (!) vierailun aikana baarin melutaso nousi jopa kymmeniä desibelejä, sekä jo tässä vaiheessa iltaa ihmisiä lensi baarista ulos humalatilansa vuoksi. Tulimme

siihen tulokseen, että tämän paikan täytyy olla aika-avaruusjatkonumon irtautuma. Tämän huomasi mm. baarin vessoista, pelkästään urean tuoksulla olisi pystynyt lannoittamaan monta peltoa. Koko paikasta huokui jonkinlainen elämään kyllästyminen. Oli siis korkea aika vaihtaa naapuriin.

klo 19:45 - 20:16

Caio, Kaionharju

Tuntuu jonkinlaiselta vääryydeltä asettaa Caio termin "räkölä" alle, laatu-tietoiset blankolaiset kun eivät mene ihan mihin tahansa baariin. Baarissa piti olla karaokeilta, mutta vierailumme aikana laitteita oltiin vasta asentamassa. Opiskelijahintaisen (opiskelijakortti mukaan!) oluen lisäksi baarista saa myös ruokaa, pizzat ovat ihan jees. Säästövinkki: aina silloin tällöin yliopistolla on Caion alennuskuponkeja yleisessä jaossa! (ja kannattaa myös tutkia Kauppakalenterin ilmaiskupongit)

klo 20:30 - 21:00

Teron Pub, Kuivasjärvi

Caion nähtyämme jatkoimme ensimmäiseen kaikille uuteen baariin, Teron Pubiin Kuivasjärvelle. Jo sisään tullessa paikan perinteikäs lähiöbaari-ilme miellytti tutkimusryhmäämme. Sisustuksessa on käytetty lämpimän miellyttäviä brittivaikutteita, mm. keino-viherkasveja sekä raollista väliseinää. Yleisvaikutelma oli todella siisti, lukuunottamatta vessoja joista puuttui oikeastaan kaikki. Myös lukot ovista. Lähiöbaaritunnelmasta piti huolta biljardi ja karaoke sekä taustalla soinnut Iskelmäradio. Olut maksoi 3.50e ja lonkero "sumean kolikkojoukon" verran.

klo 21:15 - 21:50

The House, Pateniemi

Kuivasjärveltä kulkee suora tie Pateniemeen, joten se oli luonnollinen jatko-

kohteemme. Ostarilla sijainnut baari on kokenut olemassaolonsa aikana monta nimeä, tyyliä ja mainetta - Housen edeltäjä Dallas ei urbaanilegendojen mukaan ollut niitä rauhallisimpia baareja. Vanhasta maineesta tietoisina olimme yllättyneitä astuessamme sisään, sillä paikassa ei ollut yhtään mitään epäilyttävää ja tunnelmakin tuntui alusta asti kotoisalta. Lähinnä punaisesta tiiliskivistä tehty väliseinät olivat omiaan tunnelmanluonnissa, kuten myös hyvinvarusteltu ja raikas käymälä. Housesta voi myös ostaa ruokaa, jonka erikoisuutena täytyy mainita täytetyt etanat. Huomasimme tämän olevan myös ensimmäinen (eikä todellakaan viimeinen) baari, jossa naisväkikin kiinnitti huomiota todella salskeaan alfauros-laumaamme. Taustamusiikkina soinnut Radio Suomipop jakoi täydellisesti testiryhmän mielipiteet, monen

biisin kohdalla käytiin mielenkiintoisia musiikkikeskusteluita. 0.6l olut maksoi 4.20e ja lonkero 4.20e.

klo 22:05 - 22:30

Pub Kulkuri, Rajakylä

Pateniemen maineen osoittauduttua joksikin muuksi, Oulun Monaconakin tunnettu Rajakylä oli luonnollinen valinta seuraavaksi matkakohdeeksi. Rajakylän ostarilla sijaitseva Pub Kulkuri oli ensimmäinen paikka, missä tunsimme olevamme ensimmäistä kertaa "ytimestä". Oli paljon porukkaa ja meininkiä, myös kauniita nuoria naisia. Tämä oli myös ensimmäinen baari, jossa tupakointitilat ovat sisällä eikä ulkona. Tilat olivat käyntimme aikana rakenteilla, mutta lehden ilmestyttyä painosta nurkkauksen pitäisi olla valmistunut. Kulkuri oli niin ikään ensimmäinen paikka, jossa pyydettiin ovimaksua (1e). Kiitos menneillä olleen Happy Hourin, juomat olivat tähän mennessä illan halvimmat (olut 2e ja lonkero 4e). Baarin biljardipöytä oli myös pienin, mitä olimme ikinä nähneet. Baarin vessassa oli myös osuvia tarroja: "Jos kuset natsoja, ota yhteys laakariin!" Ä:n pisteet oli kirjoitettu erivärisellä kynällä.

klo 22:42 - 23:15

Dixon (ex-Evakko), Toppila

Nimenvaihdoksen kokenut lähiöbaarilegenda tunnetaan kansankielellä edelleenkin Evakkona. Maksettuamme 1.5e sisäänpääsymaksun huomasimme jotain uutta, tämä oli ensimmäinen baari missä soitettiin vain rockia ja muuta kasarimusaa - ei enää samoja Yön biisejä joka paikassa! "Rock Now, Rock the Night!" Baari oli myös ehdottomasti yksi valoisimpia, missä tutki-

musryhmäläiset olivat ikinä käyneet. Baaritiskin takana oli Suomen lippu - onkohan tämä viittaus Toppilan lähi-menneytyteen uusnatsien täyttämänä kaupunginosana? (Toim. huom: jutun kirjoittaja on asunut 20v ja käynyt peruskoulunsa näillä seuduilla.) Tässä vaiheessa reissulle liittyi vieraileva tähtemme, the one and only Tice!

klo 23:25 - 00:05

Ykän Pub, Toppila

Ykään tullessa oli sinänsä mielenkiintoista, että vaikka baarissa oli bändi soittamassa, minkäänlaista sisäänpääsymaksua ei peritty. Kokkolalainen Rytmirotat soitti oikein menevää rockia, rockabillyä ja kantria, nähtiinpä keikalla sellainenkin ihme että basisti hymyili ja välillä jopa liikkui lavalla! Jo baarin valokuvilla täytettyjä seinä katsellessa tunsimme tullemme perinteiseen paikkaan: seinällä oli valokuvia baarin omistajasta mm. Mikko Alatalon, Jamppa Tuomisen, Jussi Raittisen, Matti Nykäsen, Jyrki Otilan ja Irwinin kanssa. Löytyipä seinältä myös valokuvia, joissa oli alaston nainen biljardipöydän päällä. Tissit nähty! Parhaimmillaan myös baarin naisasiakkailta vaatteet vähenivät bändin soittaessa. Ydin tuntui olevan koko ajan lähempänä.

klo 00:05 - ??

Pub Queta, Länsi-Tuira

Länsi-Tuiran ostarilla sijainnut Queta oli se paikka, jossa tunsimme oikeasti löytäneemme ytimen. Täällä todellakin kohtasi kansan syvät rivit, ja tarinoita riitti. Baari oli ainoa jossa karaoke oli käynnissä tauotta, ja allekirjoittaneen tulkinta ikiklassikosta "Täällä Poh-

jantähden Alla" sai baarin naisyleisön suorastaan villiksi. Mitä kauemmin istuimme baarissa ja lauloimme karaokea tahtiin, sitä enemmän tunsimme olevamme oikeasti syvällä ytimessä ja elämisen meiningsä. Pöydässämme istunut 81-vuotias entinen merimies kertoi tarinoita nuoruudestaan, mihin tuntui liittyvän nainen joka satamassa. Pitäisikö harkita alanvaihtoa?

klo ?? - valomerkki

Park 57, Itä-Tuira

Illan päätepisteemme oli Tuiran ainoa yökerho, Park 57 Itä-Tuiran puolella, lähellä elokuvateatteri Staria. Saapuessamme paikalle baarissa esiintynyt bändi oli jo lopettanut, joten meidän ei tarvinnut maksaa täyttä hintaa (ovimaksu kuitenkin 3e). Tämä tuntui ryhmällemme todella mieltuiselta paikalta - yökerho jossa soitetaan rockia, ja meininki oli keskustan yökerhoihin verrattuna täysin toinen maailma. Naiset olivat kauniita täälläkin, mutta sillä erotuksella, ettei paikalla ollut yhtään ns. prinsessaa. Ihmiset olivat jalat maassa, aitoja ja rehellisiä. Tässä baarissa tekisi mieli käydä toisenkin kerran, senkin takia että baarissa kuleman mukaan on bändejä melko usein. Valomerkin jälkeen olikin aika hypätä viimeistä kertaa autoon, soittaa illan viimeisenä hitaana Bussipysäkillä ja suunnata kohti ansaittuja yöunia.

Yhteenvetoa:

Testin tulokset olivat yllättäviä. Usean baarin kohdalla sanan "räkälä" voi unohtaa täysin, tämäntyyllisissä baareissa kävisi useamminkin jos eivät olisi noinkin syrjäseuduilla. Mielestämme kierroksen aikana kumoutui aika monta pinttynyttä stereotypiaa, tai ainakin niitä muutettiin parempaan suuntaan. Koska ilta tuntui jo kierroksen aikana menestykseltä, mielessämme kävi väkisinikin ajatus tehdä samanlainen tutkimus myöhemminkin - ensi kerralla kohteena olisivat Oulujoen eteläpuoliset lähiöbaarit. Tämä tosin on jo niin paljon toinen tarina, että lopetetaan sen spekulointi tähän. Huomasitte varmaan, etten käyttänyt äskettäin sanaa räkälä.

siirtymätaipaleiden soundtrack:

Green Day: *American Idiot*

Pekka Hämäläinen: *My Game Is Fair Play*

Hanoi Rocks: *Another Hostile Takeover*

Earth, Wind & Fire: *The Essential*

Janos Valmunen: *Bussipysäkillä*

OYY ja edustajistovaalit

Markku Pylkkö

Jos et ole vielä huomannut, niin OYY:n edustajistovaalit lähenyvät. Ne ovat varsinaisesti yhtenä päivänä eli keskiviikkona 7.11.2007, mutta ennakkoäänestyksiä järjestetään eri paikoissa 24.10. alkaen, esim. Kajaanissa 24.-25.10. klo 10 - 14 pikkuhuoneessa 033 (Seminaarinkatu 2).

TOL:n käytävällä ei valitettavasti ennakkoäänestystä ole eli tämän lehden lukijoiden enemmistö joutuu tekemään ennakkoäänestyspaikan valinnassa ratkaisunsa mm. seuraavien kohteiden välillä: 29. - 30.10. klo 10 - 20 keskusaulassa 29.10. klo 10 - 17 pääkirjaston aulassa 29.10. klo 10 - 14 Teknologia kylässä (Smarthouse) 24. - 26.10. klo 9 - 16 & 29. - 30.10. klo 9 - 16 OYY:n toimistolla Puistomannessa Täydellinen luettelo ennakkoäänestyspaikoista löytyy OYY:n verkkosivuilta www.oyy.fi. Siellä on myös luettelo varsinaisista vaalipaikoista ke 7.11. (klo 8 - 18), mutta ohjeena tollilaisille on silloin suunnistaa vihreille naulakoille, koska silloin ei tule turhaa odottelua ja kirjekuorisähellystä, koska se on äänestysaluejaon mukaan se lutkilaisten "kotialue".

TOL:n opiskelijoilla on vaaleissa oma listansa, OLuT'in vaalirengas osana. Mikäli olet itse halukas ehdokkaaksi - tai ainakin tiedät hyvän, valovoimaisen tollilaisen kaverisi, jota jopa joku muukin kuin Sinä saattaisi äänestää -, niin ilmoita itsesi ja/tai hänet Juho "Mutjake" Myllylahdelle, esim. sähköpostitse juho.myllylahti@oulu.fi tai irkissä (Mutjake). Ehdokkaiden asetanta päättyy ke 17.10.2007 iltapäivällä eli ehdottomasti viimeisin turmaraja on ko. päivänä klo 12.

Miksi ehdolle edustajistoon?

OYYE on ylioppilaskunnan ylin päättävä elin. Siihen kuuluu 37 jäsentä. Näistä OLuTin vaalirengas sai viime edellisvaaleissa 9 paikkaa ollen reilusti suurin vaalirengas: Teekkarit (OptiemYmp, KONE ja ASV), TeTa (OTiT, Prose ja Talous) sekä humanistit&kasvatustieteilijät saivat kukin 5 paikkaa omille renkaalleen. OLuTin paikat jakautuivat seuraavasti: OLuT 4, Lääkisläiset 3 ja TOLLilaiset 2.

Viime aikoina edustajiston kokouspenkkejä ovat tollilaisista kuluttaneet Jussi Kärki ja Markku Pylkkö (varsinaiset) sekä Veli-Pekka Leppänen ja Juhana "Hulu" Virtanen (varajäsenet). Heiltä voit kysellä lisää edarityöskentelystä, jos vielä epäilet ehdokkaaksi lähtöä.

OYYE:n kokouksia järjestetään noin kerran kuussa ja ne ovat kaikille avoimia. Viime Ylkkäriässä (s. 7) oli mallikas juttu siitä, minkälaisista sähellystä edarin kokoukset ovat. Sinällään tuntuu välillä hiekkalaatikkopolitiikoinnilta, mutta esim. OYY:n taloudesta ja mm. jäsenmaksusta päättäminen on kuitenkin lopulta merkittäviä asioita. Ensi edustajistolle tulee ratkaistavaksi moniaita vuosia vatvottu ylioppilastalohanke, jolle viimeisin OYYE:n kokous näytti vihreää valoa. Eli alustava rakennus/hankintapäätös on tehty, konsultti ryhtyy nyt selvittämään vaihtoehtoja. Lisätietoja edaattoreilta ja OYY:ltä...

OYY pähkinänkuoressa:

- Oulun yliopiston ylioppilaskunta, jäseniä noin 12 000. - Kaikki aloittavat opiskelijat ovat automaattisesti OYY:n jäseniä ylioppilaskunnan jäsenmaksun maksettuaan. Lukuvuonna 2006 - 2007 jäsenmaksu on 70 euroa. - OYY:n jäsenmaksun maksettuaan saa käyttää Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön (YTHS) palveluita. - OYY:n jäsenenä on oikeutettu opiskelijakorttiin ja sen mukanaan tuomiin etuisuuksiin (luettelo eduista löytyy verkkosivuilta). - OYY on Oulun yliopiston opiskelijoiden edunvalvoja. - OYY järjestää vuoden aikana lukuisia tapahtumia, joista suurimpana tuhansia yliopisto-opiskelijoita yhteen keräävän syksyn aloittajajuhlan Vulcanalian.

Lisätietoja www.oyy.fi

Jaakko "jaakkoo" Aro, Ulkoministeri

Jaakko on nörtti irccaja isolla Jiillä :). Ei ole lehden painoon mennessä saavuttanut mitään, joten ei ole myöskään ylpeä mistään. Hänhän sai paikan vasta viikko sitten, edellisen ulkoministerin lähtiessä Saksaan vaihtoon. Tosin kyllähän hallitukseen pääseminen on jo saavutus sinänsä. Viimeksi hän on huokaissut onnellisena kun hän huomasi että hänen valmentamaansa junioriporukkaan ei eksynyt yhtään murkkuikäistä angstilätkäjätkää vaan pelkästään mukavia, hyvän motivaation omaavia lätkäjätkä:) Jos hän olisi peli olisi hän ehdottomasti CMBO!

Jaakko numeroina:

61% hyvä ihminen, 17% amis, 43% elitisti ja hän kuolee 3.3.2060

Näet niitä päivisin puutarhassa karviaismarjapuskon alla, nurkissa ja kivien päällä, maalla ja kaupungissa. Mihin ne menevätkään yön tultua, mitä ne suunnittelevat. Pian tullette kuulemaan järkyttävän totuuden, jonka Blankin tutkivat journalistit ovat saaneet selville. Voi olla että tämän jutun julkaisemisen jälkeen katoamme maan päältä, tai koko juttu jotenkin painetaan vitsiksi. Tontut ovat pirullisia, mutta totuuden on tultava julki!

Kaikki alkoi vanhasta pölyisestä päiväkirjasta, jonka tutkivat journalistimme löysivät divarista. Päiväkirja kuului Hans-Petter nimiselle miehelle, joka kuoli mystisesti toista maailmansotaa seuranneina vuosina, hän tukehtui auton tunkkiin. Hans-Petter oli talvisodan aikana rintamalinjoilla tarkka-ampujana ja kylmänä ja pimeänä talvi-iltana hän sattui saamaan tähtäimeensä vihollisen lähetin, taivaista kuului ylistävä ”BOOM, Headshot”!

Illan pimeydessä Hans uskaltautui tutkimaan saalistaan, lähetti oli harvinaisen pieni karvainen ja hänellä oli pitkä letitetty parta. Lähetin taskusta löytyi kirje itselleen Stalinille, lähettäjä oli ”Das Übertomte”. Karu totuus selvisi Hansille. Koko toinen maailmansota oli vain tonttujen real-time strategy –naputtelua, suuret diktaattorit ovat vain tonttujen pelinappuloita. Onneksi Neuvostoliiton joukkoja ohjannut tonttu oli täysi n00b.

Sodan loputtua Hans omisti elämänsä tonttujen tutkimiselle, hän sai selville paljon häiritseviä totuuksia tontuista. Tontut itseasiassa eivät ole savisia koriste-esineitä, joita tehdään jossain hämärässä pajassa, orjatyövoimalla kaikkia eettisiä säännöksiä raiskaten.. Ei, vaan ne ovat kieroja olioita, jotka ovat kvanttilukittuja, kun joku tarkastelee niitä, ne muuttuvat välittömästi saveksi, mutta kun kukaan ei niitä katso, ne muuttuvat takaisin eläviksi, jolloin ne tekevät pahojaan. Tästä syystä tontut tulee puutarhassa sijoittaa niin, että ne katsovat toisiaan päin, mikään ei vituta

pientä tonttua niin paljon kuin korvat täynnä savea.

Kukaan ei varmuudella tiedä, mistä tontut ovat peräisin, ja mikä niiden lopullinen suunnitelma maalle on. Yksi asia kuitenkin on selvä, jos tontut haluaisivat, vallata maan, se ei olisi mikään ongelma. Niitähän on melkein joka puutarhassa :

Aikojen saatossa tontut ovat saaneet aikaan suunnattomat määrät tuhoa. Rooman palo oli täysin tonttujen tekosia, sen siitä saa kun muutama kymmenentuhatta tonttua kokoontuu Colosseumille paukuttelemaan uuden vuodenpommeja. Vesuviuksen purkaus, joka upotti alleen koko Pompei:n kaupungin johtui vain siitä, että tontut olivat kokoontuneet pitämään sikarijuhla kraateriin, kaupungin raunioiden tuhka onkin paljastunut olevan itseasiassa peräisin kuubalaisista sikareista, laavavirta luonnollisesti seurasi, mitä nyt voi kuvitella tapahtuvan kun miljoonia kyteviä sikareita kerätään ohuen maankuoren väliin, suoraan magmataskun päälle. Parin vuoden takainen tsunamiakin on tonttujen aikaansaannosta, jopa miljoonien tonttujen stepmaniaturnaus ja yhtäaikainen pomppiminen sai manerlaatat liikkeelle siihen malliin, että hyökyaalto oli väistämätön.

Katastrofen ohella tontut ovat yhteisillä voimillaan tehneet monia suoraan kansalliseen omanarvontuntoon vaikuttaneita tapahtumia. Suomalaisille lähiaikojen tutuimpia tällaisia ovat Lordin euroviisuvoitto (pitäähän kaveria auttaa ja äänestää) sekä Porin Ässien selviäminen kiekkofinaaleihin (jos tontut pystyvät tuhoamaan kokonaisia kaupunkeja, kyllä muutaman kiekkomatsin tulosten manipulointikin onnistuu). Koska nämä tapahtumat olivat vain viikkojen sisällä toisistaan ja molemmat olivat todellista shokkihoitoa, ei ole vaikea yhdistää tapahtumia tonttujen salajuoneen.

Vastaavanlaiset tonttujen massatapahtumat ovat kalliita järjestää ja näinollen tontut keräävät suuria määriä rahaa bileidensä järjestelyä varten. Rahansa tontut yleensä saavat alusvaatekaupasta (minne sukat katoavat pesukoneesta) ja kullankaivuusta(tontut rakastavat kultaa).

Syyskuun yhdenentoista päivän iskut Yhdysvalloissa olivat vain peittämisyritys totuudelle, joka on paljon pelot-

tavampi: tontut ovat löytäneet kultasuomen suoraan Manhattanin alta ja ne ovat kaivaneet niin syvälle maan alle, että koko saari on onnto, ensimmäisenä maan

alle tietenkin tippui suurin rakennus. Totuutta on kuitenkin medioissa väristelty suuresti ja salaliittoteoreetikotkin ovat mukana ja syyttävät hallitusta. Koko rakennushan on nyt satoja metrejä maan alla ja toimii tonttujen maailmanlaajuisena päämajana, josta kiertotukset johtavat imperiumiaan. Tällä samalla teorialla voidaan selittää myös Atlantiksen mystinen häviäminen merenpinnan alle.

Monet ovat yrittäneet pysäyttää tonttuja. Heihin lukeutuvat sellaiset valtiopäämiehet kuin Richard Nixon, John F. Kennedy ja Olof Palme — enempiä tuskin tarvitsee lukijalle kertoa siitä, kuinka tonttujen vastustajille käy. Blankin urheat toimittajat eivät kuitenkaan voi enää vaieta.

Tutkimusryhmän suureksi yllätyksekseksi tontuilla on sormensa pelissä myös Blankon toiminnassa, saimme henkemme uhalla otettua todella paljastavaa kuvamatskua. Jos excumestariakin on manipuloitu, tuleva syysexcu... Ei, ei tämä voi olla totta! Ollaan joutumassa suoraan tonttujen ansggggfsyfgtjfxnx

(Toim. huom: Valitettavasti toimittajamme lähettämä juttu oli korruptoitunut bittivirrassa ja viimeiset kolme kappaletta ovat täysin tuhoutuneet. Emme saaneet ajoissa käsiimme ehjää kappaletta jutusta, koska toimittaja on lähtenyt viimehetkellä vaihtoon Australiaan josta hän palannee muutaman vuoden kuluttua. Myöskään jutun toista kirjoittajaa ei enää saatu kiinni.)

Viisauden poisto

erään ihmisen sielunelämää hammaslääkäripelon ikeessä

HANNA-MARI SAXMAN

Tuomion kellot kilkattivat ja elämä syöksyi jatkuvaan pelkoon lääkärikäynnin seurauksena. Hölmö minä, kun käytin ensimmäisen vuoden opiskelijalle tarkoitetun ilmaisen hammastarkastuksen jo nyt, vaikka olin hyvin selviytynyt ilman vastaanoton fluorista hajua jo yli kahdeksan vuotta.

Tarkastuksessa todettiin ettei reikiä ole kovasta yrityksestä huolimatta tullut, mutta yläkerran viisaudenhampaat (lääkärikielillä tuttavallisesti viisurit) sojottavat minne sattuu, petturit! Yritin selittää lääkärin työkalut ja sormet suussani, että eivät ne ole häirinneet vaan ei auttanut.

Onnistuin hillitsemään jännitystä jopa röntgenkuvien oton aikana, mutta kun hetkeen oli enää viikko aikaa ja bilekutsuistakin oli jo pitänyt kieltäytyä poiston takia, alkoivat sekavat ja häiritsevät unet vaivata öitäni. Mieleeni tuli kivun lisäksi muitakin pelkoja. Perinteisten 'Entä jos lääkäri poistaa väärän hampaan?', 'Entä jos puudutus katoaa keskenkaiken?' ja 'Entäpä jos minuun istutetaan valtion seurantalaitte!' lisäksi vaivasi epäily siitä, että viisaudenhampaiden mukana minusta poistettaisiin osa jo nyt kortilla olevaa viisauttani.

Poistoaamu tuli liian pian. Kello riensi eteenpäin liian nopeasti ja ulkona tuli liian lunta. Harkitsin pakoa Ruotsiin. Löysin kuitenkin käsittämättömästi itseni oikealta ovelta hihittelemästä mielipuolisesti lääkärin kysymykseen jotta "Jännittääkö?". Lääkäri oli kuitenkin rauhallinen, esitteli röntgenkuvaa, joka näytti pääkallon irvis-tykseltä, ja kertoili proseduurista. Hoitaja sai yrittää useamman kerran, ennen kuin kuulin pyynnön istua epäilyttävään tuoliin, johon odotin tulevani köytetyksi. Sen sijaan sain suojalapun kaulaan kuin tarhasa ikään ja minun käskettiin purskutella voimakkaan hammastahnan makuista bakterientappoainetta. Toivoin että siinä olisi

seassa rauhoittavia. Lääkäri lähestyi puudutuspiikin kanssa ja hikiä kädet kouristivat nyrkkiin.

YTHS ei tarjoa nukutushoitoa hampaidenpoiston yhteydessä, mutta ilokaasua on mahdollista saada. Yleensä poistetaan ylä- ja alahammas kerralla samalta puolelta, jotta pureskelu hoituu helpommin jälkeinpäin. Minun kohdallani puhe oli kuitenkin vain ylähampaiden poistosta ja lääkäri suosittelee lähitulevaisuuden ruokavalioksi keittoa, jugurttia ja jäätelöä(!), jotta syntyviin koloihin ei menisi ruuanmuruja.

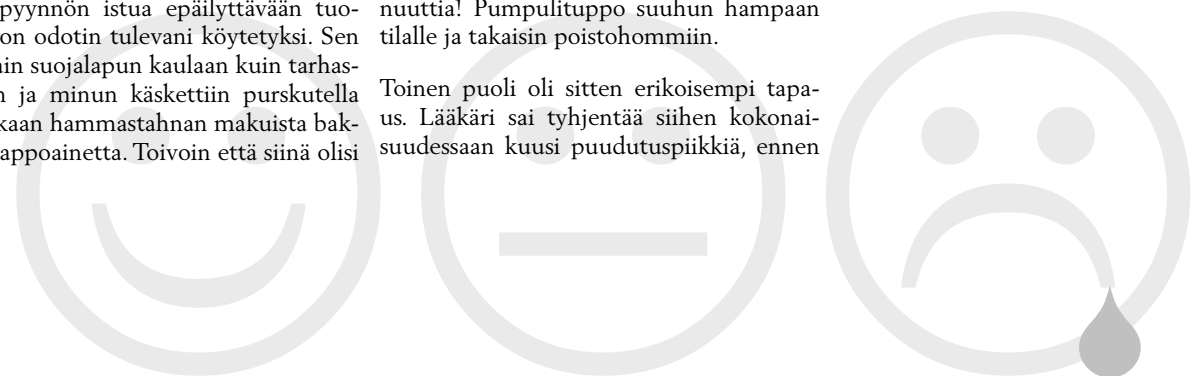
Puudutuspiikki ei tuntunut toisella puolella millenkään. Toisella puolella pisti hieman. Kaikki tutut väittivät että eniten koskee puuduttaminen, ja varovaisen toiveikkaana ajattelin josko tämä tosiaan oli pahinta mitä tulisi vastaan. Hieman odoteltiin ja jännityspulssi ehti taas nousta. Lääkäri puhui oletettavasti mukavia, en juuri keskittynyt. Sitten kokeiltiin puudutuksen onnistuneisuutta.

Tuntoa oli yhä molemmilla puolilla, minä tein varalta selväksi kovaäänisesti ällisten ja lääkäri lisäsi puudutetta. Odottelun jälkeen toinen puoli oli tunnoton ja hammasta alettiin kangeta ulos. Pää heilui ja mielikuvitus heitteli esiin ikäviä kuvia irti repeytyvästä purukalustosta, mutta en tuntenut minkäänlaista kipua. Pieni rusahdus tuntui juuri ennen kuin hoitaja onki hampaan imuriputkella suusta, mutta sekin toi mieleen tunteen lapsuudesta, kun maitohampaat tipahtelivat puolihuomaamatta. Aikaa oli kulunut vasta kymmenen minuuttia! Pumpulituppo suuhun hampaan tilalle ja takaisin poistohommiin.

Toinen puoli oli sitten erikoisempi tapaus. Lääkäri sai tyhjentää siihen kokonaisuudessaan kuusi puudutuspiikkiä, ennen

kuin tunto täysin katosi, myös kielestä. Hammastakin piti tonkia suuremmalla voimalla. Lopulta voitto! Seurasi pikaiset nyökyttelyt hoito-ohjeille ja puolijuoksua ulos. Voimakkaan puudutuksen vaikutus ei suinkaan lakannut heti, ja lisäksi minun tuli purra sidetukkoja hampaiden jättämien kolojen hyydyttämiseksi. Apteekissa olo oli sama kuin olisi yrittänyt tehdä itseään ymmärretyksi leukahalvauksessa ja suu täynnä toffeeta, mutta sain reseptillä määrätty 800 buranat kouraan. Heti yksi nappi naamaan ja kotiin lepäilemään viikonlopuksi.

Ohjelappusessa tuumattiin, että puudutteen pitäisi lakata 2-3 tunnin kuluttua, omalla kohdallani tunnoton tila kesti keveästi seitsemän tuntia. Entä hävisikö sitä viisautta? Ainakin hymy oli herkässä ja jutut huonoja poiston jälkeisinä päivinä, mahdollisesti johtuen helpotuksesta ja särkylääkkeistä. Hallituksen seurantaompe- lantteja en ole toistaiseksi havainnut, tosin se lieenee tarkoituskkin. Operaatiosta on nyt viisi päivää ja aloitin juuri kolmannen jäätelölitranin, eihän jälkihoidon kanssa voi koskaan olla liian huolellinen. Lisäksi sain hampaat mukaan! Vaikka lääkäri nimitti niitä alentavasti 'helmiksi' ajattelin silti askarrella niistä karmaisevan kaulanauhan höystämään tarinoita kidutuksesta.

Faceless Things (Eolgul eopnun geotdul, Etelä-Korea 2005)

Faceless Things oli yksi IFFR'07-festivaalien mieleenpainuvimmista elokuvista, mutta ei sillä hyvällä tavalla. Tämä elokuva painuu mieleen samalla tavalla kuin goatse. Kyseessä on shokeeraavin elokuva, jonka olen ikinä nähnyt. Tämän rinnalla koko Pasolinin (mm. Salo - Sodoman 120 päivää) tuotanto vaikuttaa lähinnä pieruhuumorilta.

Itse elokuva koostuu kolmesta kohtu erilaisesta kohtauksesta, jotka nivoutuvat yhteen samankaltaisella teemalla ja tunnelmalla. Ensimmäisessä kohtauksessa keski-ikäinen, tukeva ukkomies odottaa hotellihuoneessa koulupoikaa. Tämän hoikan, rahan tarpeessa olevan koulupojan saavuttua pistää ukkomies nahkaisen hupun päähänsä ja ottaa hänet rajusti. Toinen kohtaus on tätäkin shokeeraavampi sen sisältämien ulosteileikkien johdosta.

Vaikkakin elokuvan ohjaaja, Kim Kyung-Mook, oli vasta 20-vuotias tehdessään tämän ensimmäisen kohtauksen elokuvansa, ei tätä elokuvaa voi suositella nuorille eikä karaistumattomille mielille. Itseasiassa tätä ei voi suositella kuin vain kaikista kieroutuneimmille mielille.

2/5

Yleisön arvionnissa 121 vastanneen kesken elokuva sijoittui sijalle 174, keskiarvolla 2.84/5.

Mikko "SomeOne_" Pallari, suunnittelija

Opiskelee, työskentelee, soittaa toisten ihmisten musiikkia levyiltä ja pyörii erinäisten rekisteröityjen ja rekisteröimättömien yhdistysten piireissä. Ylpäyttä hän tuntee suunnilleen jokaisesta bileestä joita hän on ollut mukana järjestämässä vuoden aikana. Eniten ylpeyttä aiheuttaa fuksisuunnistuksen rasti, jossa rasti saatiin näyttämään ja kuulostamaan paremmalta kuin kellään koskaan. Parasta hommassa on, kun saa kuulla kiitoksen bileiden onnistuttua. Viimeksi hän nautti elämästään bileissä Pyhäjoella: autolla sinne, PA:n kasa, peräkontista olut, Kaasi pyöritteli levyjä, *tsup* ja hetki oli niin mahtava ettei hän voinut kuin huokaisten nauttia elämästä.

Mikko numeroina:

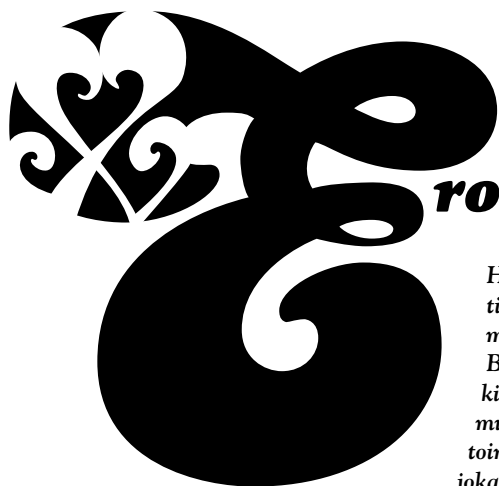
48% hyvä ihminen, 35% amis, 61% elitisti ja hän kuolee 18.11.2048

Juho "Mutjake" Myllylahti, kopo-vastaava

Tekee likaisia juttuja, masinoi ja tekee pitkiä kävelyitä metsässä. Makujen maailma Kyproksessa oli laadultaan ja määrältään niin nautinnollinen että sen jälkeen hänen oli pakko huokaista onnellisena. Jos hän olisi peli olisi hän Polyyppimono polynomi-monopolissa.

Juho numeroina:

65% hyvä ihminen, 43% amis, 61% elitisti ja hän kuolee 14.12.2053

eroksen lemmenvinkit

Hyvä kesälaitumesi atk:n parissa tuhlanut geeksi tai muuten vain nörtinmielinen. Suosittu lukijoitamme elämän kauneimmissa ja karuimmissa käänteissä palveleva nurkkauksemme on jo jonkin aikaa loistanut Blankin sivuilla lähinnä poissaolollaan. Koska kysymyksiä on kuitenkin tullut (lähes joka vuosi) miltei hengästyttävään tahtiin, on väliajan muun muassa rakkauden korkeakoulussa jatko-opintovapaalla viettänyt toimittajanne päättänyt elvyttää palstan lähes samalla intohimolla, millä jokaisen tosi-nörtin voi tavata puolustamasta suosikki-tekstieditorinsa yli-vertaisuutta.

Koska Blankki on tiukasti ajan hermolla oleva julkaisu ja Eroksen lemmenvinkit sosiaalisen vastuunsa kantava, menemme ensimmäiseksi nimimerkin ~~Dot~~ Anonyymi wowittaja-tyttönen” vasta viime lukuvuonna esittämään kysymykseen. “Numerossa 4/06 oli traaginen kertomus wowittajasta, joka etsi tyttöystävää, koska avovaimo ei ymmärtänyt raidaamisen tärkeyttä ja oli lähtenyt kälppimään. Voisinko saada hänen numeronsa?”

Ette voi. Eroksen Lemmenvinkit -palsta paitsi kantaa sosiaalisen vastuunsa, myös pitää asiakassuhteensa ehdotettoman luottamuksellisena, muun muassa huolehtimalla nimimerkkien takana olevien geeksin todellisen minän salassapysymisestä. (Todettakoon siitä huolimatta, että mainittu ex-avovaimo pyysi Erosta ilmoittamaan, että kyseinen henkilö on 0.)

Toinen tällä kertaa julkaistava lukijaamme askarruttanut kysymys liikkuu hieman toisenlaisella alueella. Kuten niin usein ennenkin, tälläkin kertaa on epäätietoa ollut lisääntymisen kiehtovassa aihepiireissä: “Minkälaisia lapsia / vauvoja tulee niiden lonkerohirviöiden ja animetytsyjen yhdyntöjen seurauksena?”

Ei minkäänlaisia. Kysyjä on nyt sekoittanut pahasti todellisen ja mielikuvitusmaailman. Asia on nimittäin niin, että lapsia ei suinkaan synny lonkerohirviöiden ja animetytöiden parittelun tuloksena. Todellisuudessa lapsia ei ole olemassakaan. Eros suosittelee, että kysyjämme lakkaisi heti vierailemasta internet-sivustoilla, joilla sellaisia väitteitä jopa inhottavan graafisesti esitellään, ja hankkisi sen sijaan tervehenkisen harrastuksen. Hyvänä esimerkkinä sellaisesta mainittakoon vaikkapa Perl-kieleen tutustuminen.

Tässä olisi palstamme aromiltaan ehkä aavistuksen kitkeränsuloinenkin lasti tällä kertaa. Mikäli juuri Teillä on jokin rakkauden sektorille sijoittuva pulma, älkää epäröikö ottaa yhteyttä Eroksen - hän auttaa. Luottamuksella ja näillä sivuilla. Parhaiten tulette kuulluksi panemalla ircissä viestiä nimimerkille Electric_Eros, tai kiikuttamalla kysymyksenne Blankin kiltahuoneella sijaitsevaan postilokeroon. Näihin kuiviin, näihin tunnelmiin.

Eros de la Gomorra
... rakkaudenaisantuntija ...

Heidi "Odetta" Wikman, jäsenvastaava

Vapaalla Heidi pelaa WoWia ja rapsuttelee mirrejä. Hänen suurimmat saavutuksensa ovat vielä edessäpäin ja vain aika näyttää saavuttaako hän ne. Parasta hommassa on ihmiset, niitä on mukava auttaa :) Viimeksi hän on nauttinut elämästään juodessaan viiniä hyvän ystävänsä seurassa. Pelinä hän olisi Tetris, koska se on värikäs ja aivoton.

Heidi numeroina:

65% hyvä ihminen, 26% amis, 57% elitisti ja hän kuolee 5.1.2057

Tommi "piudi" Portti, Fuksivastaava

Tommi opiskelee, tekee töitä ja tanssii (vaikkei osaa). Parasta fuksivastaavan hommassa on se, ettei ainakaan tylsyys pääse iskemään ja tietenkin tutustuminen uusiin tapauksiin. Viimeksi hän on todella nauttinut elämästään vähän ennen tämän vuoden opiskelujen alkua juodessaan oluen saunan jälkeen takapihalla. Jos Tommi olisi peli, hän olisi Kitten-cannon, koska siinä ei ole mitään järkeä, mutta se on silti koominen ja addiktoiva. ;)

Tommi numeroina:

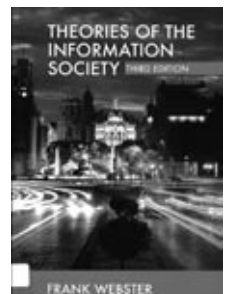
74% hyvä ihminen, 30% amis, 74% elitisti ja hän kuolee 14.4.2054

KURSSIKIRJA-ARVIOT

Eino Keskitalo

Theories of the Information Society Frank Webster

Se on kuulkaas sosiologiaa tämä! Tämä Tietoyhteiskunta-kurssin tenttikirja, nääs. Alussa Webster opettaa meille, sekä Eskoilille, että maailma muuttuu, ja että tästä maailman muuttumisesta on nykyaikana kaksi tuumaustapaa. Joko että simbsalabim, internetvallankumous muuttaa kaiken kuin yhdessä yössä, eikä mikään ole kuin ennen - menet nukkumaan teollisuusyhteiskunnassa ja heräät tietoyhteiskunnassa... Tai sitten kyseessä ei olekaan kvalitatiivinen muutos yhteiskunnan luonteessa, vaan että (länsimainen) yhteiskunta ajaa edelleen kapitalistisia päämääriään ja elämänmenoaan eteenpäin uusien ja tehokkaampien - eli kvantitatiivisesti suurikapasiteettisempien - informaatiotövälineiden avulla. Sananvalinnoista ja sarkasmin painottumisesta huomasitte varmaan mitä mieltä Webster on, ja voi kyllä, minutkin hän aivopesi siinä samalla! Luin kirjaa dizitaalisena eBrarystä - olikos sitä edes paperiversiona yliopiston kirjastossa saatavilla - mikä oli hieman työlästä ja määlyä verrattuna paperisivujen lehtelyyn ja nojatuolissa rönnöttämiseen. Ei se läppärikään ole sen kätevämpi kuin kykenee.

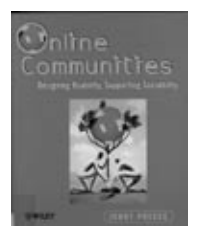
Communities in Cyberspace Marc A. Smith & Peter Kollock (ed.)

Ensivaikutelma tästä Verkkokulttuurit -kurssilla käytettävästä, 1999 toimitetusta kirjasta on vanhahtava - esimerkit ovat Usenettiä ja MUD:eja. Itse asia ja analyysit kuitenkin kelpo tavaraa. Sosiologiaa taas! Sosiologia on selvästi ehanaa! Kirjassa on kerrassaan mahtavia huomioita siitä, millä periaatteilla online-yhteisöt (joiden käyttäjät auttavat toisaan) pistävät hyvää kiertämään. Puhumattakaan sukupuoli- ja roturoolien toistumisesta ja stereotyyppien korostumisesta webissä: niistä ei todellakaan päästä anonymiteetin tai ajasta/paikasta riippumattomuuden avulla eroon. Kun ei näe ja koe vastapuolta, tahtoo ensimmäisenä tietää tämän sukupuolen pystyäkseen määrittelemään tämän, ja ilmeisimmin sen tekee stereotyyppien avulla. Mitenpä muutenkaan. Muutakin muhevaa juttua kirjasta löytyy.

Online Communities - Designing Usability, Supporting Sociability Jenny Preece

Tämäkin kirja on käytössä Verkkokulttuurit-kurssilla, tosin vain lukujen 3, 4 ja 9 osalta. Enhän minäkään sitten muita lukuja siitä luenut. Aika kevytsulatteinen, kovin oppikirjamainen - kyllä sitä kaipaisi kunnon teoriakuitua jotta voisi sitten tentissä vääntää kunnon... Eiku... Propsit käsitteen "sociability" nostaminen "usabilityn" rinnalle. Eli kun viännethän webbiportaalia, ei mietitä vain teknistä käytettävyyttä, vaan myös käyttämistä sen kannalta, että kuka käyttää ja miksi, ja miten tämä asioihin vaikuttaa. Erilaisilla verkkoyhteisöillä on erilaisia tarpeita - ei vain teknisiä, vaan myös sosiaalisia. Konkreettista sosiaalista suunnittelua (tuon termin käyttäminen muuten kuulostaa Preecestä orwelliaaniselta, entä teistä?) edustavat mm. yhteisön säännöt, kurinpito ja niin edelleen. Asian korostus ja määrittely avarsivat ainakin minun ajatuksiani.

Musicka addicta

“En olisi ikinä uskonut kuulevani tällaista”
Tuomas Aarni

Hyvää syksyä, arvoisat lukijat! MusicKa Addictan, kavereiden kesken MA:n tutkimusosasto on palautunut kesän kestäneeltä kulttuuriexcultaan etelästä, ja on aika palata takaisin pohjoisen arkeen. Tutkiskelin muuttojen yhteydessä vähän tarkemmin musiikkikirjastoani, ja huomasin sieltä löytyvän vaikka minkälaista musiikkia. Jotain sellaista, mitä en todellakaan muistanut omistavani. Isäni kun oli aikoinaan töissä paikallisradiossa, pääsin usein tutkimaan aseman musiikkivaras-
toja. Sieltä tuli napattua mukaan vaikka minkälaisia levyjä, osa sellaisia jonka sisällöstä ei ollut minkäänlaista hajua enkä koskaan kuullut mitään esittäjistäkään. Nyt kun jopa vuosien tauon jälkeen palasin joidenkin levyjen pariin, kuuntelukokemus oli monilta osin vähintäänkin... mielenkiintoinen. Haluankin jakaa kanssanne joitakin kuuntelukokemuksia, jotka tekivät lähtemättömän vaikutuksen. Luettuanne jutun ja ehkä kuunneltuanne nämä äänitteet, voitte todellakin sanoa “en olisi ikinä uskonut kuulevani tällaista”.

Pekka Hämäläinen: My Game Is Fair Play

Pekka Hämäläinen on toiminut Suomen Jalkapalloliiton puheenjohtajana vuodesta 1998 asti, eli hän on tehnyt pitkän ja kunniakkaan uran kuningaslajin parissa. Huomasin todella suureksi yllätyksekseni miehellä olevan tekemistä myös musiikin kanssa. Kolmen biisin singlen esitelyteksti kertoo Pekan, kavereiden kesken Pekan, halunneen ilmaista kunnioituksensa kansainväliselle jalkapalloliitto FIFAlle ja sen edustamille arvoille. “For The Good Of The Game.”

Taustallaan Pekalla on maamme eturivin muusikoita, muun muassa Jukka Perko ja Claes Anderson. Biisien kantaesitys Storyvillessä vuoden 2003 nuorten MM-kisojen yhteydessä oli niin merkittävä tapahtuma ja menestys, että Pekka yhtyeineen kutsuttiin esittämään tuotantoaan FIFAn kongressitapahtumaan myöhemmin samana vuonna. Levyllä on siis taustat kunnossa: on taitavia muusikoita sekä sanoituksissakin on sanomaa, myöskin keikalle on päästy. Valitettavasti tätä kuunnellessa ymmärtää, miksi tämä tuotos on löydettävissä vain paikallisradion ylijäämälaarissa - avaamattomana. Tunnetustihan avaamattomia ei saa soittaa. Vaikka Pekan tulkinta onkin todella sielukasta hänen jalkapallonmuotoisen sydämensä pohjasta, miehen perisuomalaisen heikko englannin, ranskan, saksan sekä ruotsin lausuntansa vie väkisinkin terää musiikin universaalista sanomasta an sich. Singlen helmeiksi nouseekin instrumentaali Off Side Waltz, jossa trumpetisti Visa Haaran Miles Davis -tyylinen soitanta jää väkisinkin mieleen. Tässä vaiheessa ollaan kuitenkin liian pahasti paitsioiansassa, ja tulos jää yhtä torsioksi kuin maajoukkueellamme valitettavan usein. Toivottavasti olen väärässä maajoukkueen tulevaisuuden osalta.

1/5

Annika Eklund: Rakkausseikkailu 2007

Muistan erään työpäivän viime kesältä, jolloin olin hetken niinsanotusti monttu auki. Loistavan leffan 2001: Space Odyssey -leffaklassikon tunnaria todella mauttomasti sämplännyt biisi pilasi päiväni jo silloin, eikä se valitettavasti jäänyt ainoaksi kerraksi. Jouduin tahtomattani tekemään selvityksen aiheesta, ja elämään nimien Annika Eklund ja Rakkausseikkailu 2007 kanssa. Annika nousi aikoinaan Iskelmäradion soittolistalle euroviisuantiklassikko Shanghain Valojen myötä, ja aina niin vaikean neljännen albumin tekeminen on varmasti ollut sitä itseään. Jo Ultra Bra -aikoinaan ihmisiä vihastuttanut Kerkko Koskinen voinee vastaanottaa 2000-luvun Tero Vaaran statuksen, tämä retrodiskoenegian ja viihdeorkesterin saumatonta yhteistyö onnettoman geneerisen uuden ajan Suomi-Iskelmän kanssa on jotain todella raivostuttavaa. En haluaisi tottua ajatukseen, että suomalaiset laulajat kuulostavat kopioilta toisistaan ja musiikillista edistystä ei ole tapahtunut vuosikausiin. Valitettavasti joudumme huomaamaan koko kevyen musiikin genren menettäneen jotain sen ainutlaatuisuudesta, tai huomata sen kääntyneen itseään vastaan. Jos haluatte silti jonkinlaisen yhdistelmän Suomi-Iskelmää ja klassikkoleffaa, valitkaa ennemmin Agents ja Kummisetä. Molemmat kun toimivat yksinkin ja ovat lähtökohtaisesti mahdollisimman kaukana toisistaan. MA ei toisaalta myöskään suosittele Dannyn ja Armin yhdistämistä Saturday Night Feveriin.

0/5

Anton Maiden: Anton Gustafsson Tolkar Iron Maiden

Olemme vuodessa 1999, historiallisten hetkien äärellä. Kaikkien aikojen heavybändi Iron Maiden oli saanut takaisin vanhat jäsenensä Bruce Dickinsonin (laulaja) ja Adrian Smithin (kitaristi), bändin historiassa alkoi täysin uusi aika sekä koko musiikkia seuraava maailma sai nähdä yhden kaikkien aikojen hienoimmista comebackeista - ellei jopa hienoimman. Tämä siis kauhunsekaisin tuntein Led Zeppelinin comeback-konserttia odottaessa. Mutta takaisin aiheeseen - Maidenin reunionin aikaan ruotsinmaalla tapahtui myös jotain ainutlaatuista, silloin 19-vuotias Anton Gustafsson sekoitti mielenkiintoisen cocktailin: miditaustat, Iron Maidenin musiikin, laulutaitonsa sekä Internetin. Anton Maiden oli syntynyt. Antonia voidaan todellakin pitää edelläkävijänä: hän oli ensimmäinen artisti, jonka tuotanto on levinnyt maailmankuuluksi vain Internetin välityksellä. Tämä albumi julkaistiin myös aikoinaan jopa kahden eri levy-yhtiön toimesta, joten Antonille oltiin ladattu aikamoiset paineet. Viimeistään SVT:n tekemä televisioreportaasi sekä allmusic.comin ylistävä arvostelu (4/5) tekivät koko maailmalle tutuksi Maidenismin viimeisimmän inkarnaation ja yhden mielenkiintoisimmista cover-albumeista ikinä. Antonin käsittelyssä taipuvat niin koko genren ikonibiisit Aces High ja The Number Of The Beast kuin kymmenminuuttiset megaeepokset Rime Of The Ancient Mariner ja Seventh Son Of A Seventh Son. Vaikka Antonin ei tunnusteta tehneen kotibileitä suurempia keikkoja ja miehen arvostus Maidenpiireissä oli jo silloin kulttitasoa, maailmanmaine ja sen seuraukset olivat valitettavan liikaa nuoren miehen psyykkeelle. Anton Gustafsson löydettiin kuolleena vuonna 2003, 23-vuotiaana, traaginen menetys tapahtui miehen oman käden kautta. Lepää rauhassa, musiikkisi elää ikuisesti.

4/5

Juhani "Rockyz" Lehtonen, tiedottaja

Juhani on juuri aloittanut opiskeluissaan äännän vuoden. Tiedottajan ylpeyden aiheita ovat Blankon tiedotusstrategia, kuten myös viime keväänä Olutin järkkäämän YPXQ-reissun yllätyssaunan järjestäminen. Parasta hommassa on ympärillä oleva mahtavan aktiivinen porukka. On hienoa kun voi luottaa siihen että hommat toimivat 100-0. Juhani voitti Goom-liput ja se voitto onkin suurimpia viime hetken ilon aiheita. Jos hän olisi peli olisi hän Need for Speed: Porsche Unleashed, koska pelistä löytyy vauhtia ja vaarallisia tilanteita, vähän niin kuin oikeassa elämässäkin.

Juhani numeroina:

65% hyvä ihminen, 39% amis, 61% elitisti ja hän kuolee 18.6.2059

Festarikesä '07

Musicka Addicta raportoi

Tuomas Aarni, Hanna-Mari Saxman, Ville Kiviniemi

Festarikesä 2007 oli jälleen kerran täynnä hienoja keikkoja ympäri Suomen, puhuttiin jopa kaikkien aikojen rokkikesästä. Niin vanhat starat Aerosmith, Rolling Stones, Heaven & Hell ja Genesis kuin nuoremmat sukupolven ässät Metallica, Megadeth, Velvet Revolver ja Sepultura vierailivat maassamme. Kun mukaan lisätään vielä kotimaan perinteikkäät ykköstykit tyyliin Hanoi Rocks, Stratovarius, Apulanta sekä uudet ilmiöt a'la Ari Koivunen ja Lauri Tähkä, maailman hienoin vuodenaika pysty tarjoamaan jokaiselle jotakin. Koska MusicKa Addicta tuntee vastuunsa musiikkijournalismin ykköstuuttina, olisi todellinen vääryys jättää antamatta edes pientä silmäystä kesän tapahtumiin.

Sauna Open Air, Tampere 8.6.

Tämä festari on muodostunut itselleni lähestulkoon perinteeksi, aloitusvuodesta 2004 asti olen käynyt joka vuosi ainakin päiväreissun täällä. Nyt jouduin työesteiden vuoksi tyytymään vain päiväreissuun. Tampereen eteläpuolella järjestettävät festarit ovat aina olleet todella hyvähkinen tapahtuma, eturivissä on ollut meininkiä eikä missään minkäänlaisia järjestyshäiriöitä. Tämä on aina yhtä mielenkiintoinen paradoksi, hevi-ihmiset pitävät aina kovimpia bileitä mutta samalla täysin ongelmattomia sellaisia. Päivän esiintyjäkaartiin kuuluivat Dimmu Borgir,

Type O Negative, Kotipelto, Poisonblack ja Thunderstone. Viimeiseksi mainitun täyspitkän keikan todistaminen nousi todella arvokkaaksi kokemukseksi, kun bändissä on sittemmin tapahtunut rajuja miehistönvaihdoksia. Omalta osaltani päivän kohokohta oli Kotipelon keikka ja keikan jälkeen miittiä bändin kanssa. Wirmanille kiitokset kaljoista ja bändiltä terveiset lukijoille :) Dimmu kuulosti loistavalta ja näyttikin hyvältä, mutta päivänvalossa ollut keikka ei ollut bändille ihan se omin

elin(kuolin)ympäristö. Kiitos todella heikkojen juna-aikataulujen, Poisonblackista ja Typo Ngativesta ei päässyt näkemään paljoakaan. Molemmat bändit olivat kyllä hienossa vedossa, siitä ei jäänyt mitään epäselvyyttä. Näillä festareilla olisin ollut (jälleen) mielelläni kaikki kolme päivää, mutta aina ei voi valita. Kaippa tuonne eksyy ensi vuonna uudestaan, ja voin suositella muillekin Tampereen reissua. \,/

Ruisrock, Turku 6.-8.7.

Ruisrock on sekä yksi koko maailman pitkäikäisimmistä festivaaleista, että koko Suomen perinteikkäin sellainen. Turkuun on yksi suomalaisen musiikin kehdoista, ovathan kaupungista kotoisin niin Matti ja Teppo kuin Janos Valmunenkin. Ruissalon rannassa ovat soittaneet niin Metallica kuin Iron Maidenkin, kaikista muista puhumattakaan. Tätä taustaa vasten oli todella mielenkiintoista kuulla, että nimenomaan tämänvuotisilla festareilla tehtiin koko tapahtuman historian yhden päivän kävijäennätys - lauantaina bileissä oli yli 30 000 ihmistä. Eipä ihme, että välillä tuntui olevan melko ahdasta :D Festareille oltiin haalittu käytännössä kaikki kotimaiset bändit ja ulkomaan starat olivat todella laajalta akselilta - aina uudeksi Marvin Gayeksikin sanotus-

ta soultähti John Legendistä "köyhän miehen Pink Floyd" Marillionin kautta metallin uudeksi suunnannäyttäjäksi arvostettuun Mastodoniin. Erikoisuutena on pakko mainita tribuuttitelulta, jossa esitettiin covereita aina AC/DC:stä Yngwie Malmsteeniin kuin Hurriganesiin ja Queniin. Alueella oli myös kaksi karaokepistettä - hevikaraoke ja Veikkauksen karaoke, jossa biisi valittiin raaputtamalla arpa. Viisi lavallista bändeä ja muutakin tekemistä (olut) muutakin tekemistä (olut) siihen väliin, aika ei todellakaan käynyt pitkäksi. Todella hauskaa oli, mutta jokin ei silti ollut kohdallaan. Liekö se ollut lähinnä teini-ikäinen keski-ikä, sisämaajoitus (tapojeni vastaisesti en viettänyt näitä

festariöitä taivasalla pusikossa, kirj. huom.), kadonnut uutuudenviehätys vai liian alhainen humalatila, en osaa vastata. Bileiden ehdoton kohokohta oli Hanoi Rocksien keikka lauantaiyönä rantalavalla, kun yksi kaikkien aikojen kovimmista ja aidoimmista rockbändeistä on muutaman metrin päässä ja ympärilläni vain kauniita naisia, ei voi kuin nauttia olemassaolostaan ja rockmusiikin ilosanomasta :) Näitä festareita suosittelen uudestaan enemmänkin esiintyjien kuin itse tapahtuman puolesta, mutta Hanoi Rocksien näkemistä ja kokemista ei voi kuin ylistää!

Qstock, Oulu 27.-28.7.

Tänne eksyin oikeastaan vain kahden bändin takia: pmmp:n ja cmx:n (niin ja tietenkin siksi että sain ilmaisen lipun). Pmmp ei sinällään niin hirveästi iske, mutta olin kuullut että he ovat todella hyviä esiintyjiä. Cmx taas on minulle bändi jonka keikalle olen halunnut mennä jo vuodesta 2003. Vaikka olin kuullut että pmmp on hyvä lavalla, yllätti se minut silti. Paula ei antanut raskautensa näkyä pätkän vertaa ja tytöt ottivat yleisönsä todella energisesti. Tytöistä huomasin että keikkoja on tehty ennenkin ja heidän rautainen ammatitaito puri. Keikan seuraamisesta tuli oikein hyvä mieli ja varmasti tulen käymään jatkossakin heidän keikoillaan jos vain mahdollista. Cmx edusti toista ääripäätä. Heidänkin esiintymisestään näkyi että keikkoja on heitetty, tosin negatiivisella tavalla. Cmx:n keikka

oli täydellinen esimerkki liukuhihna-keikasta, joka heitetään vain sen takia että siitä saa rahaa. Heidän esiintymisestään paistoi läpi "me ollaan totuttu niinku pikkasen suurempaa yleisömrään, joten ei oikein nappaa tää keikka"-asenne. Ainoa mikä keikan aikana lämmitti oli spritepulloni joka sisälsi lähes lantraamatonta viinaa. Cmx:n musiikkia saatan ehkä vielä joskus satunnaisesti kuunnella, mutta pyrin ehdottomasti välttämään keikkarahojen antamista moisille ylimyksille. Köyhällä kun ei tuppaa olla vara ostaa huonoa. Kaikkiaan Qstock oli kuitenkin mukava kokemus. Enkä ollenkaan ihmetteli si vaikka löytäisin itseni paikan päältä ensi vuonnakin.

Metallica, Helsingin Olympiastadion 15.7.

Vanhat tekijät kampsivat itsensä Helsingin olympiastadionin lavalle heinäkuun puolessa välissä. Jonotus oli luotettavaan tapaan tälläkin kertaa hoidettu päin persettä. Ehdin seisokelin hyvillä mielin tunteroisena jonoissa, joka liikkui noin metri/2.15562 minuutti, kunnes joku kiltti tati tuli tohkeissaan ja myös hivenen maistissa touhottamaan, jotta tämä jono menee permannolle. Oma paikkanihan oli piipuhyllyllä. Sisälle päästessä ei mielessä ihan ensimmäisenä olleet siis lämpärit. Löysinkin itseni anniskelualueelta varsin tiiviissä tunnelmissa noin joka ikisen samasta portista sisääntulleen kanssa. Olympiastadionin kokoiselle alueelle mahtuu jo muunkinlaista fania, kuin niitä perinteisiä Metallica-paidassa harppovia tummatukkia. Ikähaarukka oli yhtä laaja kuin faniusasteen vaihtelevuuskin. Muutama pukutyyppi siemaili sikahintaisia virvokeita rinta rinnan armeijasta karanneen äänekään poikajoukon kanssa. Muutaman pikakaljan jälkeen olikin aika vuorikiipeilyn, eli suunta kohti istumapaikkoja stadionin toiseksi ylimmälle riville. Siinä hengästyi helpostikin. Sitten vain odotamaan. Halpaa hupia oli seurata alhaalla vellovan ihmismassan humalaisimpia yksilöitä. Toki ei myöskään sovi vähätellä takanani istuvan persoonan viihdearvoa. Herra oli ottanut rohkaisua monen muunkin edestä ja jaksoi pysyä tauotta äänessä. Seuranaan hä-

nellä oli naisystävä, joka oli selkeästi harjoitellut blokkamaan miehen pulinan oman olemassaolonsa ulkopuolelle. Tämä suomalaisuuden perikuva hehkutti pitkään, hartaasti ja toiston voimaan luottaen tulevaa showta. Sopi melkein epäillä hänen suhdettaan herran Hetfieldiin, niin kovasti mies jakso kiljahdella, että 'Kohta tulee James!'. Hän myös varmisti välillä ystävällisesti selkään koputtelemalla edessä istuvilta, jotta kyllähän nämä varmasti tiesivät missä konsertissa olivat ja että 'on se vaan hienoa, eikö?'. Olihan se, hienoa siis. Konsertti oli pitkä, vaihteleva ja hyvä. Ja aika harva asia näyttää ja kuullosta yhtä hienolta, kuin neljäkymmentätuhatta nyrkkiä takomassa rytmikkäästi ilmaa ja sama määrä kurkkuja yhtymässä kappaleiden sanoihin. Sai siinä Metallican porukka syystäkin ihmetellä osallistujien intoa. Lopussa vielä heiteltiin eturivin niskaan ainakin puolituntia kaiken maailman ryönää rumpukapuloista ja plektroista vesipulloihin ja melkein mihin vain lavalta irtilähtevään. Musiikista en aio sanoa tässä kirjoituksessa sanaakaan. Siitä voitte lukea paljon asiantuntevampiakin keikka-arvosteluja muualta. Hyvä reissu ja olen tyytyväinen, että tuli tehtyä.

TIETOA TIEDOTUKSESTA

**Mistä tiedän milloin on bileet?
Entäs voinko ostaa jostain haalarimerkkejä?
Saako jostain vanhoja tenttejä?
Entä missä kaikki ovat?**

Kaikkiin näihin ja moniin muihinkin mieltä askarruttaviin kysymyksiin löytyy vastaus Blankon [www-sivuilta](http://www.blanko.fi), osoitteesta

<http://www.blanko.fi>

Näiltä sivuilta löydät informaatiota Blankosta yleensä, miten Blankoon liitytään, kuka heiluttaa nuijaa, ja niin pois päin. Sivuilta löytyy kattava arkisto vanhoja tenttejä sekä linkkilista eri kurssien omille [www-sivuille](http://www.sivuille). Erilaisista tapahtumista ja bileistä tiedotetaan webissä, ja valokuvaaja tuppaa laittamaan sinne myös todistusaineistoa bileistä. Blankon sivuja kannattaa siis selailla usein!

Tietoa opiskelusta löytyy opiskeluwikistä

<http://opiskelu.blanko.fi/index.php/Etusivu>

Sieltä löydät tietoa kursseista, tenttilistan, opiskelun ajankohtaiset asiat. Kaikkea mahdollista mikä ylipäättään opiskeluun liittyy

Lisäksi tieto kulkee sähköpostitse; ainakin tärkeimmät asiat. Spämmimäärän vähentämiseksi Blanko käyttää myös uutisryhmäänsä

oy.killat.blanko

jossa tapahtumien ja muiden asioiden lisäksi välitetään tietoa avoimista työpaikoista. Tilaa heti kättelyssä tämä news-ryhmä; jos se tuntuu hankalalta, kysy apua pienryhmäohjaajaltasi.

Jaa että missä kaikki ovat? Hmm.. pitäisi ehkä kysyä että missä kaikki irkkaajat ovat. Blankolla on oma irc-kanava, jonne pääsee avaamalla jonkin ircohjelman ja kirjoittamalla

[/join #blanko](#)

Blanko-kanavalla voi jutskailla ihan mistä vaan. Yhdistävä tekijä kanavalla on se, että kaikki siellä ovat TOLLin opiskelijoita. Jos IRC on sinulle ennestään outo asia, pienryhmäohjaajasi opastanee tässäkin asiassa.

Fyysisesti tietoa löydät **ilmoitustaululta TOLLin käytävällä**. Laitoksen käytävällä olevalla ilmoitustaululla ilmoitetaan kaikista bileistä ja muista tärkeistä asioista. Ilmoitustauluakin kannattaa siis käydä katselemassa aina silloin tällöin.

Etkö löydä vastausta askarruttavaan asiaan? Ota yhteyttä Blankon hallitukseen tai johonki toimihenkilöön! Sähköpostiosoitteet löydät osoitteesta

<http://www.blanko.fi/kilta/hallitus/>

Parhaimmat poiminnat ja paljon muuta luet kuitenkin tästä lärttysestä, Blankista. Uusimman lehden löydät kiltiksel-tä tai it115 vieressä olevilta pöydiltä. Voit myös suunnata selaimesi osoitteeseen

<http://blankki.blanko.fi>

Sieltä löydät nettijatkot, lähes kaikkien Blankkien pdf-versiot, yhteystietoja toimitukseen ja muuta hyödyllistä informaatiota mikä jotenkin liittyy kunniakkaaseen lehtemme.

calendar

18.10. 10:00 - 15:00

Blood donation. Check the place from Blanko's website. Remember to take your identification card with you (passport, driving license or similar).

26.10. 12:00 — 28.10. 18:00

Autumn excursion is Blanko's traditional trip. This year we'll be going to Iso-Syöte.

17. — 19.10 .

ATK-YTP -seminar in Kuopio

22.11. 08:00 — 23.11. 19:00

Blanko-päivät '07 -seminar in Oulu

07.12. 18:00 at Tetra, Mäkelininkatu 31

Blanko's Christmas party. A very traditional happening. Everyone will have fun, eat ham, gingerbread, rice porridge and drink some spörde.

Movie night once a week!

Check out Blanko's website for more information.

Floorball every wednesday 20:30-22:00 at Vällivainion ala-aste and every sunday 15:00-16:00 at school of Hintta.

Badminton every tuesday 13:00-14:00 at Linnanmaa sporthall, fields 5 and 6 and on fridays 13:00-14:00 fields 5 and 6.

